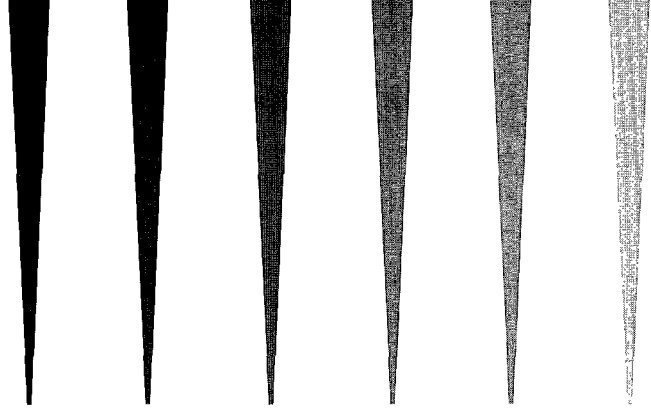

A series of six vertical bars of varying heights and widths, each with a different texture (solid black, stippled, or cross-hatched), located at the top left of the page.

Adviezen en reacties m.b.t. het Beleidsvoornemen Binnenvisserij

Juli 1999

landbouw, natuurbeheer
en visserij

Adviezen en reacties m.b.t. het Beleidsvoornemen Binnenvisserij.

**Notitie ter verantwoording van de behandeling van de adviezen en reacties met betrekking tot
het Beleidsvoornemen Binnenvisserij.**

**Directie Visserij
Directie Groene Ruimte en Recreatie**

Juli 1999

bibli

03X398
1999400554

03X398

1999400554

cheer

Inhoudsopgave

INHOUDSOPGAVE	3
1. INLEIDING	5
1.1 ONTVANGEN REACTIES	5
1.2 INHOUD VAN DEZE NOTITIE	5
2. ALGEMENE REACTIES EN OPMERKINGEN	7
3. REACTIES OP HOOFDSTUK 2. HOOFDLIJNEN VAN HET BINNENVISSERIJBELEID.....	9
4. REACTIES OP PARAGRAAF 3.1 VISSTAND	11
5. REACTIES OP PARAGRAAF 3.2 INTEGRATIE VAN VISSTANDBEHEER EN WATERBEHEER EN VERBETERING VISSERIJKUNDIG BEHEER.....	13
6. REACTIES OP PARAGRAAF 3.3 VERSTERKING BEROEPSBINNENVISSERIJ.....	19
7. SAMENVATTING VERWERKING ADVIEZEN EN REACTIES	21
7.1 ALGEMEEN.....	21
7.2 SAMENVATTING VAN DE VERWERKING VAN DE ADVIEZEN EN REACTIES UIT DE SECTOR EN HET ALGEMEEN OVERLEG MET DE VASTE KAMERCOMMISSIE VOOR LNV.....	21
BIJLAGEN	25

1. Inleiding

Begin februari heeft de staatssecretaris van LNV, mevrouw G.H. Faber, het Beleidsvoornemen Binnenvisserij uitgebracht. Hierbij zijn vertegenwoordigende organisaties van belanghebbenden, zowel van de zijde van de visserij als van zijde van de eigenaren van wateren, gevraagd advies uit te brengen.

1.1 Ontvangen reacties

In totaal zijn acht adviezen/reacties ontvangen, zeven van de zijde van de visserij en één van de zijde van het waterbeheer:

- a. de Combinatie van Beroepsvissers (CvB);
- b. het Produktschap Vis (PV);
- c. de Friese Bond van Binnenvissers (FBB);
- d. de Nederlandse Vereniging van Sportvissersfederaties (NVVS), de Vereniging van Nederlandse Autonome Sportvisserij Organisaties (NASO) en de Federatie van hengelsportverenigingen "De Maas" (FDM);
- e. de Vereniging Landelijke Organisatie Dierenbenodigdheden en Voeders (DIBEVO);
- f. de Amsterdamse Hengelsportvereniging (AHV);
- g. de Karper Studiegroep Nederland (KSN);
- h. de Commissie Integraal Waterbeheer (CIW).

De Organisatie ter Verbetering van de Binnenvisserij heeft te kennen gegeven zich te willen onthouden van een inhoudelijke reactie. Van organisaties van watereigenaren, zoals de Vereniging Nederlandse Gemeenten, het Inter Provinciaal Overleg en de Unie van Waterschappen, zijn geen adviezen of reacties ontvangen.

Op 17 maart 1999 is het beleidsvoornemen, middels een Algemeen Overleg van de Vaste Kamercommissie voor LNV, besproken in de Tweede Kamer der Staten Generaal. De handelingen (het verslag) van dit overleg zijn als bijlage bij deze notitie gevoegd.

1.2 Inhoud van deze notitie

In deze notitie wordt, naast een aantal meer algemene reacties, per hoofdstuk/paragraaf van het beleidsvoornemen een samenvatting van de inhoud van de vanuit de sector ontvangen adviezen en reacties op het Beleidsvoornemen Binnenvisserij weergegeven, voorzien van een inhoudelijk antwoord vanuit het ministerie van LNV. Hierbij wordt gemotiveerd aangegeven óf en in hoeverre de adviezen en reacties zullen leiden tot wijziging van de beleidsvoornemens.

In hoofdstuk 7 wordt beknopt een samenvatting gegeven van de wijze waarop de reacties zijn verwerkt.

De ontvangen inhoudelijke adviezen zijn volledig in deze notitie opgenomen als bijlage.

2. Algemene reacties en opmerkingen

Reactie 1. De **CvB** vraagt aandacht voor de gelijktijdige ontwikkelingen die nu gaande zijn ten aanzien van de binnenvisserij, zoals de ontwikkeling van dit nieuwe beleid, de omvorming van de OVB en de ontwikkeling van de visserijbeheercommissies.

Beleidsantwoord:

Deze situatie wordt onderkend.

In het beleidsbesluit zal in het vervolg- en uitwerkingstraject aandacht worden besteed aan de samenhang tussen de thans samenvallende ontwikkelingen in de binnenvisserij.

Reactie 2. Door de **KSN** wordt de noodzaak tot wijziging van het binnenvisserijbeleid betwist, met het verschil tussen sport- en beroepsbinnenvisserij in economische omvang / betekenis als argument.

Beleidsantwoord:

Uit de Evaluatie Beleid Beroepsbinnenvisserij is gebleken dat het binnenvisserijbeleid, dat zo'n 30 jaar vooral was gericht op bevordering van de sportvisserij, vergaande consequenties heeft gehad voor de beroepsbinnenvisserij. Het zou geenszins van redelijkheid getuigen als nu het verschil in economische betekenis tot gevolg zou hebben dat haar positie om die reden niet verbeterd zou kunnen worden, temeer niet omdat het Rijk van mening is dat de belangen van de sportvisserij niet of nauwelijks in het geding behoeven te zijn. Bovendien komt het thans voorgestelde beleid op de hoofdpunten overeen met wensen en visies van de georganiseerde sportvisserij (m.n. duurzame en bij het ecosysteem passende visstand). De reactie zal niet leiden tot aanpassingen in het beleidsbesluit.

Reactie 3. De **AHV** ziet weinig reden tot aanpassing van het huidige beleid, met als hoofdpunten het stimuleren van de sportvisserij, de splitsing van visrechten en het vergroten van de zeggenschap van de sportvisserij in het visstandbeheer. De **DIBEVO** is van mening dat de beroepsbinnenvisserij teveel centraal wordt gesteld.

Beleidsantwoord:

Uit de Evaluatie Beleid Beroepsbinnenvisserij blijkt dat de beleidsdoelen ten aanzien van de sportvisserij zo goed als gerealiseerd zijn, waarbij dit onbedoeld en ongewenst negatieve effecten heeft gehad voor de beroepsbinnenvisserij. Dit is voldoende reden voor herziening van het beleid.

Het overgrote deel van het beleidsvoornemen betreft onderwerpen die voor sport- en beroepsbinnenvisserij van gezamenlijk belang zijn: visstandbeheer, visstroperij, aalscholvers, visrechten enz. Aan de sectoren wordt in twee paragrafen apart aandacht gegeven. Dat de beroepsbinnenvisserij meer aandacht krijgt dan de sportvisserij betreft geen achterstelling van de sportvisserij, maar vindt haar oorzaak in het feit dat de beroepsbinnenvisserij een aantal problemen heeft die nadrukkelijk om een beleidsmatige oplossing vragen. De sportvisserij heeft geen problemen van dergelijke omvang. De reactie zal niet leiden tot aanpassingen in het beleidsbesluit.

Reactie 4. De georganiseerde sportvisserij (**NVVS, NASO, FDM**) betreurt dat dit beleidsvoornemen geen kader schetst voor een nieuwe en heldere verdeling van publieke en private verantwoordelijkheden (en financiering).

Beleidsantwoord:

De verdeling van verantwoordelijkheden tussen overheid en sector heeft vooral betrekking op de beleidsuitvoering en is gerelateerd aan de in te zetten beleidsinstrumenten en de daarbij behorende financiering. In de binnenvisserij vormt de OVB, vooral in financieel opzicht, het omvangrijkste beleidsinstrument buiten de Visserijwet c.a.. De OVB bevindt zich in een omvormingstraject, waarover met de sector binnenvisserij procedure-afspraken zijn gemaakt en waaraan de sector ook wil vasthouden. Deze procedure staat echter los van het traject t.a.v. de ontwikkeling van het nieuwe binnenvisserijbeleid. Hierdoor is het niet mogelijk om de uitwerking van het instrumentarium en de verdeling van verantwoordelijkheden verder uit te werken dan in het beleidsvoornemen is gedaan.

In het beleidsbesluit zal het ontwikkelen van een nieuw kader voor de verdeling van verantwoordelijkheden als onderwerp worden meegenomen in het vervolg- en uitwerkingstraject.

3. Reacties op hoofdstuk 2. Hoofdpijnen van het binnenvisserijbeleid.

Reactie 5. Uit de ontvangen reacties blijkt een brede algemene waardering en ondersteuning voor de beleidsdoelstellingen, zoals geformuleerd in de streefbeeld. Ook het streven naar (integraal) visstandbeheer door middel van visstandbeheerplannen ten behoeve van een duurzame ontwikkeling van de visstand ondervindt brede steun.

Reactie 6. De georganiseerde sportvisserij (**NVVS, NASO, FDM**) stelt dat het voorgestelde binnenvisserijbeleid te volgend is ten aanzien van ander beleid. Er worden te weinig kaders gesteld ten aanzien van het waterbeleid, natuurbeleid, zee- en kustvisserij en het Europese visserijbeleid. Men stelt dat in het belang van een duurzame ontwikkeling van de visstand een meer offensieve opstelling gewenst is.

Beleidsantwoord:

Vanuit het visserijbeleid wordt beoogd om ook naar andere beleidsterreinen en -onderwerpen toe de randvoorwaarden, kaders en wensen aan te geven met betrekking tot de ontwikkeling en behoud van een duurzame en veelsoortige visstand. In het beleidsvoornemen komt dit onbedoeld niet goed tot uitdrukking.

In het beleidsbesluit zal een passage worden opgenomen ten aanzien van een meer offensieve opstelling vanuit het binnenvisserijbeleid naar andere beleidsterreinen.

Waar dit van evident belang is zal in de overige tekst van het beleidsvoornemen nadrukkelijker worden aangegeven waar op andere beleidsterreinen de belangen van de visserij zijn gelegen.

Reactie 7. De beroepsbinnenvisserij (**CvB, FBB en PV**) ondersteunt de twee geformuleerde hoofdpunten "integratie visstandbeheer en waterbeheer en verbetering van het visserijkundig beheer" en "versterking van de sector beroepsbinnenvisserij". De sportvisserij (**NVVS, NASO, FDM**) stelt echter dat hier ten onrechte de versterking van de beroepsbinnenvisserij nevensgeschikt wordt gesteld aan het visstandbeheer.

Beleidsantwoord:

De in paragraaf 2.2. van het beleidsvoornemen genoemde onderwerpen zijn niet zozeer hoofdpunten van beleid als wel belangrijke wensen/knelpunten die in dit beleid om een nadrukkelijke oplossing en uitwerking vragen. De belangrijkste hoofdlijn van dit binnenvisserijbeleid is, zoals geformuleerd in paragraaf 3.2, het ontwikkelen van een duurzame, gevarieerde en zichzelf in stand houdende visstand die steeds passend is bij de aard en kwaliteit van het aanwezige ecosysteem. Binnen dit kader is er ruimte voor beheer en benutting. Uit de reacties blijkt dat dit kennelijk niet zo helder als bedoeld in het beleidsvoornemen tot uitdrukking komt.

In het beleidsbesluit zal nadrukkelijker worden geformuleerd dat beheer en benutting plaats dienen te vinden binnen het geschetste kader ten aanzien van de gewenste ontwikkeling van de visstand.

4. Reacties op paragraaf 3.1 Visstand

Reactie 8. De CvB en het PV vragen meer expliciete aandacht voor verbetering van de aalstand, mede in relatie tot de positie van de beroepsbinnenvisserij.

Beleidsantwoord:

Gezien de plaatsing van de aal op de Rode Lijst voor Zoetwatervissen en de afhankelijkheid van de sector beroepsbinnenvisserij van de visserij op aal is het inderdaad gewenst hieraan meer expliciete aandacht te schenken.

In het beleidsbesluit zal een aanvullende tekst worden opgenomen ten aanzien van de bescherming en verbetering van de aalstand.

5. Reacties op paragraaf 3.2 Integratie van visstandbeheer en waterbeheer en verbetering visserijkundig beheer.

Ten aanzien van de voornemens met betrekking tot het instellen van visstandbeheercommissies en het opstellen van visstandbeheerplannen, beleidspunt 2.

Reactie 9. De sportvisserij (NVVS, NASO, FDM, DIBEVO) pleit ervoor om het opstellen van visstandbeheerplannen voor alle binnenwateren op publieke grondslag mogelijk te maken (met eenduidig, doelmatig, en op duurzaamheid gericht visstandbeheer als argument) en niet, zoals nu het geval, op basis van de private huurovereenkomst indien de verhuurder dat wenselijk acht. In het huidige beleidspunt 2 wordt een drietal bezwaren gezien:

- onduidelijke verantwoordelijkverdeling tussen overheid, watereigenaar / verhuurder en huurder / visrechthebbende.
- het private karakter kan (met name bij de noodzakelijke goedkeuring van het visstandbeheerplan als onderdeel van de huurovereenkomst) bij watereigenaren leiden tot willekeur of een hoge mate van inmenging in het visstandbeheer, hetgeen de verantwoordelijkheid van de visrechthebbende (huurder) dient te zijn.
- er wordt rechtsongelijkheid tussen visrechthebbenden geschapen doordat er een aantal (de huurders) worden verplicht tot inspanningen en kosten ten behoeve van VBC's en visstandbeheerplannen, terwijl andere (niet hurende) visrechthebbenden, zoals watereigenaren en houders van heerlijke visrechten, hieraan niet bij hoeven te dragen en los van het visstandbeheerplan kunnen opereren (ervan profiteren of het kunnen frustreren).

Beleidsantwoord:

Het ministerie van LNV heeft begrip voor de door de sportvisserij genoemde bezwaren, maar deelt deze grotendeels niet. De wens van de sportvisserijsector om langs publieke weg (via Visserijwet- en regelgeving) het visstandbeheerplan ook aan andere visrechthebbenden (niet zijnde huurders van visrechten op de staatsbinnenwateren) op te kunnen leggen kent naar mening van LNV een aantal bezwaren:

- Door met een publiekrechtelijke regeling eisen te stellen aan de uitoefening van een privaatrechtelijk visrecht teneinde het opstellen en (doen) uitvoeren van een visstandbeheerplan verplicht te stellen, wordt de visrechthebbende in de uitoefening van zijn recht beperkt. Een dergelijke maatregel zou, nu het verzoek daartoe wordt onderbouwd met de verwijzing naar de rechtsgelijkheid, uiteraard zowel in de situatie waarin het visrecht is verhuurd als voor de situatie waarin daarvan geen sprake is, moeten gelden. Voor een dergelijke vergaande maatregel ziet LNV onvoldoende aanleiding. Daarnaast verdraagt de bedoelde publiekrechtelijke verplichting zich ook niet goed met de huidige opzet en doelstelling van de Visserijwet 1963, met name gezien het feit dat met het visstandbeheerplan tevens andere doelstellingen worden beoogd dan de doelmatige bevissing van de wateren, dat in het kader van de Visserijwet het toepassingskader vormt.
- Via de huurovereenkomsten voor de visrechten op de staatsbinnenwateren (exclusief het IJsselmeer) is het al mogelijk om voor bijna 90% van de grote wateren (meest staatsbinnenwater) de verplichting op te leggen. Deze verplichting ligt direct in het verlengde van de bestaande verplichting tot het instellen en adequaat laten functioneren van een visstandbeheercommissie. Een dergelijke commissie kan, naar de mening van LNV, alleen goed functioneren als de betreffende visrechthebbenden die zaken hebben geregeld (inzicht in de visstand, afspraken t.a.v. beheer en bevissing, relatie met natuur- en waterbeheer e.d.) die doorgaans ook het grootste deel van een visstandbeheerplan beslaan.
- LNV gaat er van uit dat een deel van de genoemde "andere visrechthebbenden" op enigerlei wijze al direct betrokken is, of zal worden, bij het in VBC-verband op te stellen vis-

standbeheer. Dat kan omdat deze visrechthebbende tevens huurder kan zijn van door de Staat uitgegeven visrechten, vergunninghouder op het staatsbinnenwater is, omdat de eigenaar en/of visrechthebbende een (semi-)overheid is die het rijksbeleid volgt, of omdat deze visrechthebbende het belang van goed visstandbeheer inziet en vrijwillig meewerkt.

- Het ontwikkelen van een publiek instrument is een langdurig traject. Dit kan mogelijk tot gevolg hebben dat groepen in de sector gaan "achteroverleunen" in afwachting van het resultaat. Dit komt de, op korte termijn gewenste, samenwerking in de sector niet ten goede.
- Er is sprake van een verschuiving van verantwoordelijkheden naar de sector op een gebied waar de doelen van de Staat en de sector niet wezenlijk verschillen. Met medewerking vanuit de sector kan het gewenste resultaat voor het grootste deel worden gerealiseerd en zal er slechts sprake zijn van een paar "probleemregio's".

LNV meent derhalve dat het, gezien het ontwikkelingsstadium, ten eerste "te vroeg" is om een publiekrechtelijke voorziening te overwegen, en ten tweede dat een dergelijke voorziening "te zwaar" is. Eerst dient bekeken te worden in hoeverre de verschuiving van verantwoordelijkheden naar de sector effect heeft. Pas indien na verloop van tijd (twee jaar) blijkt dat het opstellen van visplannen niet van de grond komt zal het Rijk, afhankelijk van de geconstateerde oorzaken, overwegen om meer dwingende maatregelen te nemen. **In het beleidsbesluit zal boven beleidspunt 2 een passage worden geplaatst waarin wordt aangegeven dat indien het opstellen van visstandbeheerplannen niet van de grond komt, het Rijk zal overwegen om met aanvullend instrumentarium te komen om het af te dwingen.** Hiermee worden naar mening van LNV alle visrechthebbenden gestimuleerd mee te werken aan het tot stand komen van visstandbeheerplannen op de Staatsbinnenwateren, waarmee de belangrijkste bezwaren vanuit de sector worden ondervangen.

Om de sector tegemoet te komen in het bezwaar dat de formulering van beleidspunt 2 de verhuurders van visrecht de ongewenste mogelijkheid geeft om zich inhoudelijk met het visstandbeheer door de huurder te gaan bezighouden, zal het beleidspunt worden aangepast. **Het beleidsbesluit zal zodanig worden aangepast dat de verplichting tot het opstellen van visstandbeheerplannen uitsluitend op private basis, via de huurovereenkomsten, zal geschieden. Het voorstel om dit in de Visserijwet vast te leggen komt te vervallen.** Dit laat onverlet dat de Visserijwet en het overeenkomstenrecht de verhuurder ruimte laten om in de huurovereenkomst voorwaarden te stellen, zoals de verplichting tot het opstellen van een visstandbeheerplan e.d.. Het in een meer private richting aanpassen van de tekst van het beleidspunt 2 zal tevens het door LNV gekozen standpunt beter en meer eenduidig weergeven.

Reactie 10. De CIW pleit voor meer duidelijkheid over de rol en betrokkenheid van de waterbeheerders bij het functioneren van de visserijbeheercommissies en bij het opstellen van de visstandbeheerplannen.

Beleidsantwoord:

Van de waterbeheerders wordt verwacht dat deze vanuit een eigen integrale visie op het functioneren van het door hen beheerde (deel van het) watersysteem bereid zijn om bij te dragen aan, en desgewenst te participeren in, het (ontwikkelen van) visstandbeheer in dat watersysteem.

In de nadere uitwerking van het beleidsbesluit met betrekking tot VBC's en visstandbeheerplannen zal aandacht worden geschonken aan de wijze waarop de waterbeheerders hierin kunnen participeren.

Reactie 11. De CvB stelt, mede naar aanleiding van het hoofdpunt van beleid met betrekking tot versterking van de beroepsbinnenvisserij (paragraaf 2.2), dat de "ruimte voor uitbrei-

ding van de schubvisvisserij" nauwkeurig bepaald dient te worden. Vangstgegevens van de beroepsbinnenvisserij en vangstregistratie door de sportvisserij moeten de basis zijn voor beoordeling van de doelstellingen van sportvisserij en beroepsbinnenvisserij. Daartegenover staat de reactie vanuit de sportvisserij (**NVVS, NASO, FDM**) waarin wordt gesteld dat er onduidelijkheid ontstaat ten aanzien van de verantwoordelijkheden van de betrokken partijen (sportvisserij t.o.v. beroepsvisserij en huurder t.o.v. verhuurder) indien in het visstandbeheerplan de mogelijkheden voor de beroepsvisserij moeten worden gegeven. Hierbij wordt gesteld dat dit een onderwerp is waar de visrechthebbenden onderling uit moeten komen en waarbij de visstand en niet de bevissing het uitgangspunt moet zijn.

Beleidsantwoord:

De aangegeven "ruimte" is niet door het Rijk nauwkeurig te omschrijven omdat de situatie en ontwikkeling van de visstand per visserijkundige eenheid aanzienlijk kan verschillen. Wel is in het beleidsvoornemen het kader geschetst. Uitbreiding van de beroepsmatige benutting van de schubvis is mogelijk indien dit geen blijvend negatief effect heeft op de duurzaamheid en de, bij het aanwezige ecosysteem passende, samenstelling van de visstand in soorten en leeftijdsklassen. Daarbij zal de uitbreiding geen afbreuk mogen doen aan de belangen van de sportvisserij ter plaatse. Dit betekent dat de "ruimte" alleen per visserijkundige eenheid door de gezamenlijke visrechthebbenden (bijvoorbeeld in de VBC) kan worden bepaald. Het visstandbeheerplan zal hiervoor de basis moeten vormen, waarbij de "ruimte" concreet kan worden ingevuld in een "visplan". De gezamenlijke visrechthebbenden zullen ook afspraken dienen te maken over de wijze waarop de naleving van het visplan kan worden gecontroleerd en de doelstellingen van sport- en beroepsbinnenvisserij kunnen worden getoetst. De vrees vanuit de sportvisserij voor het ontstaan van een onduidelijke verdeling van verantwoordelijkheden wordt niet gedeeld.

In de nadere uitwerking van het beleidsbesluit zal aandacht worden geschonken aan de wijze waarop in het visstandbeheerplan de "ruimte" voor economische benutting van de visstand kan worden ingevuld. Hierbij kan gebruik worden gemaakt van de ervaringen van de OVB.

Reactie 12. De sportvisserij (**NVVS, NASO, FDM**) stelt dat in de uitwerking van het beleidsvoornemen te veel voorbij wordt gegaan aan de betekenis van de betrokkenheid van de sportvisserij voor het huidige, op duurzaamheid en ecologische principes gerichte, beheer van de visstand.

Beleidsantwoord:

De gewaardeerde betekenis van de georganiseerde sportvisserij voor het ontwikkelen en realiseren van op duurzaamheid en ecologische principes gericht visstandbeheer is in de Evaluatie Beleid Beroepsbinnenvisserij duidelijk aan de orde gesteld. In dit beleidsvoornemen op hoofdlijnen worden de, ook door de georganiseerde sportvisserij gewenste, uitgangspunten voor het visstandbeheer geschetst. De uitwerking dient plaats te vinden met/door alle visrechthebbenden (en belanghebbenden). Het gaat hierbij om te leveren inspanningen in de toekomst, waarvoor in het kader van visstandbeheercommissies en aan de visstandbeheerplannen te stellen criteria het te nemen beleidsbesluit nog nader zal moeten worden uitgewerkt. De betekenis en inspanningen van de sportvisserijorganisaties in het verleden worden naar de mening van LNV geenszins ondergewaardeerd. Het ontstane vertrouwen in de positieve betrokkenheid van de sportvisserij bij het visstandbeheer is één van de belangrijke pijlers voor het nu geformuleerde toekomstig kader voor het visstandbeheer. De reactie zal niet leiden tot aanpassingen in het beleidsbesluit.

Reactie 13: De sportvisserij (**NVVS, NASO, FDM, DIBEVO**) is van mening dat door de gekozen formulering van het beleidspunt 2 de eigenaar van een water te veel directe invloed krijgt op het visstandbeheer, waardoor de belangen en verantwoordelijkheden van de huur-

der als visrechthebbende in het geding kunnen komen. Hiermee wordt onder meer bedoeld op het feit dat als een watereigenaar bij de verhuur van visrechten een visstandbeheerplan verlangt als onderdeel van de huurovereenkomst, deze eigenaar zijn goedkeuring zal moeten geven aan de inhoud van dat visstandbeheerplan.

Beleidsantwoord:

*De eigenaar van een water kan bij de verhuur van het visrecht in de huurovereenkomst bijzondere voorwaarden stellen ter bescherming van diens belangen als eigenaar. De Visserijwet en het overeenkomstenrecht laten daartoe ruimte. Naar de mening van LNV is gebleken dat hiervoor geen wijziging behoeft te worden aangebracht in de Visserijwet. Een dergelijke wijziging, zoals nu in het beleidsvoornemen opgenomen, zou inderdaad bestaande huurverhoudingen kunnen aantasten doordat de verhuurder zich hierdoor geroepen kan voelen zich bezig te gaan houden met het visstandbeheer, een verantwoordelijkheid van de huurder. **Het beleidsbesluit zal worden aangepast door het schrappen van de tekst die verwijst naar het opnemen in de Visserijwet van de mogelijkheid dat verhuurders van visrecht de huurders kunnen verplichten tot het opstellen en naleven van een visstandbeheerplan.***

Reactie 14. De CvB vraagt aandacht voor de zwakke positie van de vergunninghoudende beroepsvisser in de visstandbeheercommissies. Een vergunninghouder is geen visrechthebbende en heeft derhalve geen formele bevoegdheden ten aanzien van het visstandbeheer. Voor een beroepsvisser zijn de belangen bij het visstandbeheer echter groot.

Beleidsantwoord:

Deze situatie is onderkend. In voorkomende situaties zullen vergunningen voor beroepsvisser, zo mogelijk en gewenst, worden omgezet in huurovereenkomsten. Een vergelijkbare situatie geldt voor organisaties van sport- of beroepsvisserorganisaties die beschikken over een machtiging. Ook deze zullen waar mogelijk worden omgezet in huurovereenkomsten. Dit moet echter in een bredere context worden gezien als de positie in de VBC's. Met het omzetten van vergunningen in huurovereenkomsten wordt ook de zekerheid vergroot voor continuïteit in de visserij, hetgeen ook van belang is ten behoeve van uitzicht op rendement van inspanningen ten aanzien van het visstandbeheer. Het betreft in deze ook een nog gewenste inhaalslag ten aanzien van het voorgestane uitgiftebeleid van visrechten zoals beschreven in de Notitie Beleid Beroepsbinnenvisserij (1991).

In de nadere uitwerking van het beleidsbesluit ten aanzien van de uitgifte van visrechten zal aandacht worden geschonken aan het omzetten van vergunningen voor beroepsvisser en machtigingen voor sportvisserijorganisaties in huurovereenkomsten.

Ten aanzien van het voornemen ter beperking van illegale visserij, beleidspunt 3.

Reactie 15. De FBB geeft aan dat op wateren waar grootschalige visstropen plaatsvindt wordt aangetoond dat er ruimte is voor legale benutting van de visstand door de reguliere beroepsbinnenvisserij. Met het terugdringen van de stropen wordt dit potentieel ook daadwerkelijk vrijgemaakt. De FBB ondersteunt het voornemen de visstropen versterkt aan te pakken.

Reactie 16. De sportvisserij (NVVS, NASO, FDM) stelt dat er onvoldoende randvoorwaarden worden gesteld aan de uitoefening van visserij met beroepsvisserij, waardoor visstropen en overbevissing in de hand worden gewerkt en waardoor adequaat visstandbeheer wordt bemoeilijkt. Gepleit wordt voor:

- een erkenningsregeling voor beroepsvisser

- het alleen aan erkende beroepsbinnenvissers en visrechthebbende sportvisserijorganisaties (t.b.v. onderzoek en beheer) toestaan van het gebruik van beroepsvistuigen door selectievere uitgifte van de grote visakte
- verbod op gemene weidevisserij in concurrentie
- ontwikkeling van selectievere beroepsvistuigen
- openbare registratie van visrechten van beroepsvissers
- registratie van vangst van en handel in zoetwatervis

De georganiseerde sportvisserij stelt dat dit niet alleen aan het visstandbeheer ten goede komt, maar juist ook aan de échte beroepsvisser.

Ook de CvB staat registratie van visrechten voor (per waterstaatkundige eenheid) ter bevordering van doelmatige bevissing en ter bestrijding van de visstropen.

Beleidsantwoord:

De genoemde opties zijn onderkend, maar worden beschouwd als aspecten van uitwerking. De noodzaak en de praktische mogelijkheden om misbruik of ongewenst gebruik van beroepsvistuigen te voorkomen zullen nader worden gezien. Hierbij zal met name moeten worden gelet op de juridische aspecten van zowel de hierdoor mogelijke beperkingen aan het gebruik van beroepsvistuigen m.b.t. eigenaren van wateren en historische visrechten, als m.b.t. aspecten van privacy (zie ook reactie 9 en het daar gegeven beleidsantwoord).

In de nadere uitwerking van het beleidsbesluit zal bij de diverse betrokken onderdelen aandacht worden geschonken aan de in deze reactie genoemde onderwerpen.

Reactie 17. De DIBEVO pleit voor bevordering van de uitgifte van één document op basis waarvan sportvissers de visserij mogen uitoefenen. (Dit ter voorkoming van zwartvisserij en ter vergroting van de toegankelijkheid van de sportvisserij, nu in het beleidsbesluit beleidspunt 12.)

Beleidsantwoord:

Het realiseren van één document (vergunning) is vrijwel uitsluitend afhankelijk van de mate waarin visrechthebbende sportvisserijorganisaties een zeer vergaande samenwerking weten te realiseren. Initiatieven hiertoe passen in het recreatiebeleid en zullen zo mogelijk door LNV worden ondersteund. De mogelijkheid om op termijn een landelijke vergunning eventueel in één document te combineren met de sportvisakte is een optie voor de toekomst. Er moet hierbij dan wel rekening worden gehouden met het verschillende karakter van de akte (publiek) en de vergunning (privaat) en de wijze waarop niet-georganiseerde sportvissers (o.a. toeristen en "vrije hengelaars") in staat kunnen worden gesteld de sportvisserij te beoefenen. Voorwaarde is dan dat er goede afspraken zijn gemaakt tussen Rijk en sector over de onderlinge verdeling van de verantwoordelijkheden en de daarbij behorende financiële consequenties.

Afhankelijk van de voortgang op dit gebied binnen de sportvisserij kan het streven naar één document eventueel onderdeel gaan uitmaken van de uitwerking van het beleidsbesluit. Thans zal de reactie niet leiden tot aanpassingen in het beleidsbesluit.

Ten aanzien van het voornemen ten aanzien van de afbouw van de gemene weide visserij, beleidspunt 4.

Reactie 18. De CvB vindt de bedoeling van dit voornemen onduidelijk en vraagt waarom de visserij op gemene weide afgebouwd moet worden. Er zijn situaties waar de vissers op basis van goede onderlinge afspraken zonder problemen op basis gemene weide een water bevissen.

Beleidsantwoord:

Er zijn inderdaad situaties waar de vissers op basis van onderlinge afspraken, vaak ook vastgelegd in een visplan, zonder grote problemen op basis van gemene weide een water bevissen. Echter, in vrijwel alle gevallen waar sprake is/lijkt van (dreigende) overbevissing of waar sprake is van onderlinge conflicten tussen beroepsbinnenvissers betreft het wateren waar op gemene weide wordt gevist. Mede in het licht van het bevorderen van de betrokkenheid van individuele beroepsbinnenvissers bij het visstandbeheer wordt, waar dat mogelijk is, gestreefd naar één beroepsbinnenvisser op één (gedeelte van het) viswater. Op wateren waar om praktische en historische redenen sprake is van visserij op gemene weide zal dit plaats moeten (gaan) vinden op basis van een visstandbeheerplan. De reactie zal niet leiden tot aanpassingen in het beleidsvoornemen.

Ten aanzien van het voornemen de splitsing van visrechten niet verder door te zetten, beleidspunt 5.

Reactie 19. De CvB geeft aan geen verbetering te verwachten van de positie van de beroepsbinnenvissers door het niet verder splitsen van visrechten.

Beleidsantwoord:

Door het niet verder splitsen van visrechten wordt de positie van de beroepsbinnenvissers in ieder geval niet verder aangetast. Verbetering van de positie van de beroepsbinnenvisser (door uitbreiding van visserij op schubvis) is uitsluitend mogelijk middels samenwerking met de sportvisserij, die op legale wijze het grootste deel van de schubvisvisrechten in huur heeft verkregen. De bestaande situatie ten aanzien van de verdeling van visrechten tussen sport- en beroepsbinnenvisserij is derhalve het uitgangspunt bij het zoeken van mogelijkheden voor de beroepsbinnenvisserij. De reactie zal niet leiden tot aanpassingen in het beleidsbesluit.

Ten aanzien van het voornemen ten aanzien van voortzetting van het huidige beleid met betrekking tot de aalscholver, beleidspunt 6.

Reactie 20. De CvB en het PV vragen om, binnen de mogelijkheden van aangegane internationale verplichten, een sterkere aanpak van de problematiek van de aalscholver. Van voortzetting van het huidige beleid wordt weinig/geen gunstig effect voor de visserij verwacht.

Beleidsantwoord:

Beheerders van natuurgebieden hebben de opdracht om het beheer zodanig te voeren dat het ontstaan van nieuwe kolonies aalscholers wordt voorkomen. Zij worden geacht dat te doen op basis van de aanwezige specifieke terreinkennis en de eigen inzichten hieromtrent. De reactie zal niet leiden tot aanpassingen in het beleidsbesluit.

6. Reacties op paragraaf 3.3 Versterking beroepsbinnenvisserij.

Ten aanzien van het voornemen om de beroepsbinnenvisserij, binnen voorwaarden, meer gelegenheid te geven om op schubvis te vissen, beleidspunt 7.

Reactie 21. De sportvisserij (NVVS, NASO, FDM, AHV, KSN) verwijst naar de situatie op het IJsselmeer als ultiem voorbeeld van hoe beroepsvisserij en visstandbeheer NIET behoren te zijn. Dit wordt uit vrees voor overbevissing als argument gehanteerd tegen een grotere invloed van de beroepsbinnenvissers bij het visstandbeheer en de in het beleidsvoornemen voorgestane uitbreiding van de beroepsmatige visserij op schubvis.

Beleidsantwoord:

De huidige situatie op het IJsselmeer wordt ook door het Rijk niet gewenst geacht. De achtergronden en oorzaken van de IJsselmeerproblematiek zijn met name gelegen in het systeem van de visserij in concurrentie op gemene weide en niet met de aanwezigheid van beroepsvisserij sec. De situatie op het IJsselmeer is niet vergelijkbaar met de situatie op het overgrote deel van de overige binnenwateren. Het Rijk is van mening dat op de meeste grote binnenwateren uitbreiding/hervatting van de beroepsmatige bevissing van schubvis, binnen de in het beleidsvoornemen omschreven kaders, mogelijk is zonder blijvend negatieve effecten voor de visstand en/of de mogelijkheden voor uitoefening van de sportvisserij. Voor kleine(re) wateren en watersystemen kan dit genuanceerder liggen, afhankelijk van de ecologische kwaliteit en ontwikkeling.

Hoewel vanuit de georganiseerde sportvisserij wordt gewezen op de privaatrechtelijke rol van de Staat als visrechthebbende op het IJsselmeer, moet worden vastgesteld dat de Staat niet vrijelijk voorwaarden en beperkingen kan stellen aan de bestaande visserij. Dit is diverse malen voor de rechter duidelijk geworden. Voor het IJsselmeer wordt derhalve een afzonderlijk traject gevolgd dat op termijn moet leiden tot een sterke afname van de visserijspanning en een situatie die vergelijkbaar is met die op de overige binnenwateren. De reactie zal niet leiden tot aanpassingen in het beleidsbesluit.

Reactie 22. De sector beroepsbinnenvisserij (CvB, FBB, PV) ondersteunt het voornemen om uitbreiding van de schubvisvisserij mogelijk te maken, maar vraagt om meer zekerheid dat dit ook daadwerkelijk zal gebeuren indien is vastgesteld dat de visstand dat toelaat. Men pleit voor een regeling waarop een beroepsvisser zich eventueel kan beroepen, een arbitrageregeling, of het opnemen van commerciële bevissing als criterium bij de toetsing door de Kamer voor de Binnenvisserij van de doelmatigheid van de voorgenomen bevissing. Het PV pleit hierbij voor definiëring van het begrip "doelmatige bevissing" in de Visserijwet. De CvB pleit tevens, gezien de slechte economische situatie van de beroepsbinnenvisserij voor een openstelling van de schubvisvisserij op korte termijn. De georganiseerde sportvisserij (NVVS, NASO, FDM) pleit, evenals de beroepsvisserij, voor een (onderlinge) arbitrageregeling indien sport- en beroepsbinnenvisserij lokaal niet tot overeenstemming kunnen komen ten aanzien van de mogelijkheden van economische benutting van schubvis.

Beleidsantwoord:

De Staat en de georganiseerde sportvisserij zijn op de meeste wateren een privaatrechtelijke huurovereenkomst aangegaan, waarbij de sportvisserij de visrechthebbende ten aanzien van het schubvisvisrecht is geworden. In deze zin verdient de sportvisserij, als huidige huurder van het visrecht, de normale juridische bescherming. De Staat kan en wil de rechten (en de gerechtvaardigde belangen) van de sport niet negeren.

De georganiseerde sportvisserij zal echter ook rekening dienen te houden met de belangen van de Staat als eigenaar van het visrecht. Deze zijn deels ook gelegen in een gezonde bedrijfstak binnenvisserij die als private "zakenrelatie" aalvisrechten huurt van de Staat en in staat is bij te dragen aan het visstandbeheer in de Nederlandse wateren. Bij de uitgifte en het verlengen van visrechten zal de Staat zo nodig haar belangen als eigenaar laten meewegen, net zoals dat in het verleden is gebeurd ter realisatie van de beleidsdoelen ten aanzien van de sportvisserij (resultierend in splitsing van visrechten).

De Staat streeft echter ook naar goede verhoudingen tussen visrechthebbenden en het geven van meer eigen verantwoordelijkheid aan de sector(en). Samenwerking tussen sport en beroep staan voorop ter realisering van het visstandbeheer én (afspraken over) de verruiming van de commerciële benutting van schubvis. Indien de beroepsvissers en de georganiseerde sportvisserij elkaars belangen en positie kunnen erkennen is er grond voor vruchtbare samenwerking. Het is dan ook mogelijk om, als de visstand dat toelaat, op zeer korte termijn de door de beroepsvissers gewenste uitbreiding van de schubvisvisserij te realiseren. Voor situaties waarin niet tot een vergelijk kan worden gekomen zal in overleg met de sectoren een arbitrageregeling worden opgesteld.

In het beleidsbesluit zal een aanvullende tekst worden opgenomen met betrekking tot het realiseren van een arbitrageregeling.

In de nadere uitwerking van het beleidsbesluit zal worden gezien in hoeverre het wenselijk en noodzakelijk is om "doelmatige bevissing" in de Visserijwet te definiëren, alsmede of daar eventueel de benuttingsmogelijkheden van de visstand in moet worden opgenomen.

Reacties ten aanzien van het voornemen de professionaliteit van de beroepsbinnenvisserij te versterken, beleidspunt 8. (in het beleidsbesluit nu beleidspunt 10.)

Reactie 23. De CvB ondersteunt het voornemen ter versterking van de professionaliteit van de beroepsbinnenvisserij. Met name de verhoogde inspanning die door het Rijk wordt gevraagd voor de visstandbeheercommissies en het ontwikkelen van visstandbeheerplannen maken dit noodzakelijk.

Reacties ten aanzien van het voornemen om onnodige belemmeringen voor het ondernemerschap op te heffen, beleidspunt 9. (in het beleidsbesluit nu beleidspunt 11.)

Reactie 24. De CvB verwacht dat het opheffen van de onnodige belemmeringen voor het ondernemerschap een zeer positieve verbetering voor de sector kan betekenen en vraagt om betrokkenheid bij de uitwerking van dit voornemen.

Beleidsantwoord:

De landelijke organisaties van beroepsbinnenvissers zullen worden betrokken bij de uitwerking van het beleidsbesluit ten aanzien van de opheffing van onnodige belemmeringen voor het ondernemerschap. In de nadere uitwerking van het beleidsbesluit zal de gewenste nauwe betrokkenheid van de sector nader vorm worden gegeven.

7. Samenvatting verwerking adviezen en reacties

7.1 Algemeen.

In dit rapport is het totaal aan reacties en adviezen samengevat in een 24-tal punten. Deze punten zijn gegroepeerd per hoofdstuk/paragraaf van het beleidsvoornemen. De volledige reacties zijn als bijlage bij het rapport gevoegd.

Uit de ontvangen reacties en adviezen, alsmede de behandeling door de Vaste Kamercommissie voor LNV, blijkt dat het noodzakelijk is een aantal zaken beter te benadrukken. Het gaat hierbij vooral om het sterker aangeven dat de **streefbeelden uitgangspunt** van beleid zijn en dat **primaair de visstand centraal** staat. Binnen de mogelijkheden van de visstand is beheer en benutting mogelijk. Dit zal vooral via wijziging van redactie en lay-out kunnen worden gerealiseerd.

De tekst van het beleidsvoornemen is bedoeld als kader, als instrument om ontwikkelingen in gang te zetten. Er is gekozen voor het meer aangeven van een richting, waarbinnen ook op regionaal niveau oplossingen op maat mogelijk kunnen worden gemaakt, in plaats van concrete landelijke richtlijnen, waarbinnen kunstmatige constructies vanwege de regionale diversiteit kunnen leiden tot nieuwe fricties. De reacties vragen echter op een aantal punten om een nadere invulling die op dit moment nog niet gegeven kan worden. Het is de bedoeling dat deze punten, in overleg tussen Rijk en sector, ná vaststelling van de hoofdlijnen van het beleid, nader worden uitgewerkt. Dit met de bedoeling om doelgericht beleid te maken dat uitvoerbaar is voor zowel de sector binnenvisserij (sport- en beroepsbinnenvisserij) als voor het Rijk. Dit heeft tot gevolg dat niet alle reacties zullen leiden tot aanpassingen in het beleidsbesluit, maar dat een groot deel als optie zal moeten worden meegenomen in de uitwerking van het besluit.

7.2 Samenvatting van de verwerking van de adviezen en reacties uit de sector en het Algemeen Overleg met de Vaste Kamercommissie voor LNV.

Aan te brengen inhoudelijke wijzigingen/aanvullingen in het beleidsbesluit:

Naar aanleiding van de ontvangen reacties en adviezen zullen in het beleidsbesluit teksten worden aangepast of toegevoegd t.a.v. de volgende onderwerpen:

- tekst toevoegen in paragraaf 2.1 waarin **visserijbeleid meer offensief** is richting andere aanpalende beleidsterreinen.
- tekst toevoegen/wijzigen in paragraaf 3.1 met betrekking tot verbetering van de **aalstand**.
- tekst aanpassen in paragraaf 3.2 met betrekking tot **de verplichting tot het opstellen van visstandbeheerplannen in huurovereenkomsten**.
- tekst toevoegen in paragraaf 3.3 ten aanzien van een **arbitrageregeling**.
- een aparte tekst, los van gemene weide, ten behoeve van **meer duidelijkheid over het IJsselmeer**.

Onderwerpen voor de nadere uitwerking van het beleidsbesluit:

Uit de ontvangen reacties blijkt dat, doordat het beleid op hoofdlijnen is geformuleerd, het noodzakelijk is om te verduidelijken welke belangrijke onderwerpen in overleg met de sector

nader uitgewerkt zullen (moeten) worden. Dit betekent tevens dat de reacties en adviezen hierover niet tot inhoudelijke aanpassingen in het beleidsbesluit zullen leiden. Het betreft de volgende onderwerpen, zoals aangegeven in deze notitie of zoals af te leiden uit het beleidsvoornemen:

- instrumentarium en functioneren VBC's (in samenhang met de huidige werkzaamheden van de OVB op dit gebied);
- gewenste inhoud visstandbeheerplannen en beoordelingscriteria (in samenhang met de huidige werkzaamheden van de OVB op dit gebied);
- de wijze van uitgifte visrechten, definitie beroepsbinnenvisser;
- regulering gebruik beroepsvistuigen;
- versterken professionaliteit beroepsbinnenvisserij;
- versterken aanpak visstropen;
- gewenste aanpassingen Visserijwet (m.n. visstandbeheer, eventueel doelmatigheid);
- vergroten toegankelijkheid sportvisserij.

In het Algemeen Overleg (AO) werden de volgende onderwerpen nog aangehaald:

- dierenwelzijn en dodingsmethoden: aandacht voor welzijn is voorzien in het visstandbeheerplan als onderdeel van de uitwerking beleidsbesluit, het item dodingsmethoden is via het traject regelgeving reeds separaat in ontwikkeling;
- vangstregistratie/monitoring: komt aan de orde in het visstandbeheerplan als onderdeel van de uitwerking beleidsbesluit;
- het geven van duidelijkheid over de uitvoering van het beleidsbesluit (tijdpad, fasering).

De inhoud van de nadere uitwerking, welke in nauwe samenwerking met de sector zal dienen plaats te vinden, zal helder moeten worden weergegeven in het beleidsbesluit. Bij deze uitwerking zal ook aandacht moeten worden geschonken aan de gelijktijdigheid van, en samenhang tussen, een aantal ontwikkelingen in de binnenvisserij (nieuw beleid, ontwikkelen VBC's en visstandbeheerplannen, positie OVB). Dit zal zorgvuldig moeten gebeuren om mogelijk te maken dat een nieuwe verdeling van verantwoordelijkheden kan worden bereikt tussen Rijk en sector.

Onderwerpen waarop de reacties niet tot inhoudelijke wijzigingen leiden.

Hoewel de hier weergegeven reacties niet direct tot inhoudelijke wijzigingen leiden, kan het verkregen totaalbeeld wel aanleiding zijn om teksten in het beleidsvoornemen redactioneel aan te passen. Hierdoor kunnen de door LNV, respectievelijk door de Vaste Kamercommissie voor LNV, gewenste accenten duidelijker tot uitdrukking worden gebracht.

Omdat LNV alleen een andere oplossing mogelijk dan wel wenselijk acht :

- de wens van de georganiseerde sportvisserij voor een wettelijke voorziening waarmee alle visrechthebbenden, zo nodig, kunnen worden verplicht een visstandbeheerplan op te stellen;
- de wens van de sport- én beroepsbinnenvisserij om de aalscholverstand te beperken door rechtstreeks ingrijpen (tevens uit AO);
- het idee om de splitsing van visrechten ongedaan te maken (uit AO);
- de wens voor een meer praktische invulling van het beleidsvoornemen (uit AO);
- meer voorwaarden vanuit de overheid voor snellere verbetering situatie beroepsvisserij via uitbreiding schubvisserij (uit AO).

Omdat LNV de argumenten inhoudelijk niet relevant acht:

- het verschil tussen sport- en beroepsbinnenvisserij in economische betekenis;
- de wens de "oude" beleidsuitgangspunten (stimuleren sportvisserij, splitsen visrechten) te handhaven;

- het IJsselmeer als voorbeeld dat het toestaan van meer beroepsvisserij (op schubvis) in gemene weide bijna per definitie tot overbevissing zal leiden.

Omdat LNV van mening is dat de reactie in de lijn van het beleidsvoornemen ligt:

- de opmerking dat het "niet verder splitsen" niet direct leidt tot een positieverbetering voor de beroepsvisserij;
- de beroepsbinnenvisserij wil betrokken worden bij de uitwerking van het beleidspunt ten aanzien van het opheffen van onnodige belemmeringen voor het ondernemerschap;

Omdat LNV het inhoudelijk niet met de gemaakte opmerking eens is:

- de mening dat teveel voorbij wordt gegaan aan de betekenis van betrokkenheid van de georganiseerde sportvisserij bij het visstandbeheer;
- de opvatting dat de beroepsvisserij teveel centraal zou staan;
- de opvatting vanuit de beroepsbinnenvisserij dat er geen aanleiding is om gemene weidevisserij terug te dringen;

Bijlagen

A. de Combinatie van Beroepsvissers (CvB);

B. het Produktschap Vis (PV);

C. de Friese Bond van Binnenvissers (FBB);

D. de Nederlandse Vereniging van Sportvissersfederaties (NVVS), de Vereniging van Nederlandse Autonome Sportvisserij Organisaties (NASO) en de Federatie van hengelsportverenigingen "De Maas" (FDM) (exclusief bijlage 2, alternatief beleidsvoornemen);

E. de Vereniging Landelijke Organisatie Dieren, Benodigdheden en Voeders (DIBEVO);

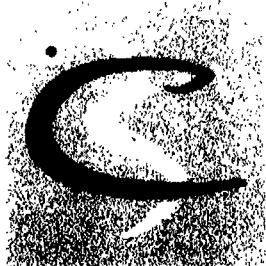
F. de Amsterdamse Hengelsportvereniging (AHV);

G. de Karper Studiegroep Nederland (KSN);

H. de Commissie Integraal Waterbeheer (CIW).

I. het verslag van het Algemeen Overleg van de Vaste Kamercommissie voor LNV d.d. 17-03-99

COMBINATIE VAN BEROEPSVISSERS

Reubstraat 17

postbus 72.

2280 AB Rijswijk

tel. 070 - 3369600

fax. 070 - 3999426

ING-bank: 66.95.13.237

postbanknr. 3310957

Aan de Staatsecretaris van
Landbouw, Natuurbeheer en Visserij
Mevrouw G.H. Faber
Postbus 20401
2500 EK DEN HAAG

TRC/RS

Rede

Nr. 39/407
12 MAART 1999

Visserij

DIRECTIE VISSERIJ		
TRCVISS 992280		
ontv.	beantw.	AF paraaf
rappel	bijlagen	
class. 1.828.1 nó.		

15 MAART 1999

Uw kenmerk:

--

Onderwerp:

Advies Beleidsvoornemen Binnenvisserij

Ons kenmerk:

021/20.3/ND/NK

Doorkiesnummer:

070 - 3369613

Datum:

11 maart 1999

Excellentie,

Naar aanleiding van uw schrijven van 3 februari jl. met het verzoek om advies over het Beleidsvoornemen Binnenvisserij (januari 1999) nemen wij de vrijheid te reageren op de wijze zoals het verwacht wordt.

Pagina 5:

De formulering van de streefbeelden voor 2010 kan goede perspectieven bieden voor de beroepsvisserij en de sportvisserij.

Pagina 6 en 7:

De Combinatie ondersteunt de hoofdpunten van het binnenvisserijbeleid te weten, „Integratie visstandbeheer en waterbeheer en verbetering visserijkundig beheer" en „Versterking beroepsbinnenvisserij". In het tweede hoofdpunt is de ruimte voor een economische benutting van de schubvis door de beroepsbinnenvisserij van groot belang. In dit verband huldigen wij het standpunt dat in dezen ingenomen wordt door het Produktschap Vis.

Daartegenover staat dat het begrip "ruimte" nauwkeurig wordt omschreven. Het instellen van Visserijbeheercommissies (VBC's) en het opstellen van Visserijbeheerplannen (VBP's) is in de praktijk een langdurige kwestie. De uitvoering van de VBP's (inclusief een economische benutting van schubvis) moet voor de versterking van de beroepsbinnenvisserij in een versnelde procedure plaatsvinden en niet bijvoorbeeld drie jaar gaan duren. Om dit te voorkomen stellen wij voor de beroepsvisserijbedrijven, die werkzaam zijn in een bepaalde visserijkundige eenheid, direct na het instellen van een VBC nieuwe stijl, een vergunning te verlenen voor het vissen op schubvis, met dien verstande dat de gegevens met betrekking tot de vangsten direct kunnen worden gebruikt om de doelstellingen van de sportvisserij en de beroepsvisserij te toetsen. Tegelijkertijd dient de sportvisserij vangstregistratie in te voeren.

Pagina 8:

De consequenties van de inhoud van beleidspunt 1 voor de beroepsvisserij zijn

Bijlage A.

Ons kenmerk
021/20.3/ND/NK

Pagina:
2

Datum:
11 maart 1999

dezerzijds niet bekend. Wij tekenen hierbij aan dat beperkingen voor het vissen op aal desastreus financiële en maatschappelijke gevolgen zal kunnen hebben voor de gehele beroepsbinnenvisserij. De Combinatie verzoekt om vroegtijdig bij het overleg te worden betrokken, indien maatregelen tot het behoud en herstel van de stand van vissoorten worden genomen.

Pagina 9:

Het beleidspunt 2 is niet geheel volledig voor wat betreft de verantwoordelijkheden c.q. rechten en plichten omtrent de vergunninghouders en machtiginghouders in vergelijking met de huurders (visrechthebbenden).

Alle aandacht moet worden gericht op de gelijkstelling (t.a.v. de besluitvorming) van de vergunninghouderberoepsvisser met visrechthebbenden.

De instelling van VBC's vergt zeer veel tijd van de beroepsvisserijbedrijven ten aanzien van extra vergaderingen bijwonen en veel lees- en schrijfwerk. In dit kader verwachten wij ondersteuning van de overheid op basis van Beleidspunt 8.

Pagina 10:

Het is aan te bevelen alle visrechten in Nederland per waterstaatkundige eenheid in kaart te brengen. Wij zijn ons bewust van het feit dat dit een operatie van grote omvang is. Ondanks dat wordt een dergelijke inventarisatie door ons zeer toegejuicht.

Beleidspunt 3 kunnen wij onderstrepen. De vraag wordt gesteld welke taken de KLPD en de AID hierin hebben of zullen krijgen. De controle op visstropen, diefstal van vistuigen en het illegaal vissen is zeer belangrijk voor de beroepsvisserijsector. Vervolg en hoge straffen moeten de stropers afschrikken.

Pagina 11:

De inhoud van beleidspunt 4 is niet geheel duidelijk omtrent het streven naar een huurder/visrechthebbende per water. Verklaring en informatie over achtergronden is wenselijk.

Voor zover ons bekend worden namelijk al jaren door de Staat de visrechten aan beroepsvisserijbedrijven verhuurd op basis van de gemene weidevisserij. Dit geldt niet alleen voor het Lauwersmeer en de Grevelingen, maar ook voor het Veerse Meer en het Krammer/Volkerak/Zoommeer. Het is bekend dat in de laatste drie genoemde wateren goede onderlinge afspraken tussen de bedrijven zijn gemaakt over o.a. de jaarlijkse verdeling van fuikenplaatsen, uitzet glasaal, uitzet pootaal, gebruik van een maximaal aantal fuiken, minimum diameter ringen in fuiken e.d. Met andere woorden een goed geregelde gemene weidevisserij (met niet teveel vissers) behoeft per definitie niet ongewenst te zijn.

Overbevissing speelt volgens het beleidsvoornemen in het IJsselmeer. In de overige wateren is dit niet het geval. Daar is eerder sprake van een achteruitgang van de vangsten als gevolg van externe factoren.

Overleg hierover is wenselijk.

Ons kenmerk
021/20.3/ND/NK

Pagina:
3

Datum:
11 maart 1999

Op basis van beleidspunt 5 zouden in nieuwe huursituaties de visrechten kunnen worden verhuurd aan een samenwerkingsverband van sport en beroep in een bepaald water.

In de discussie over de splitsing van visrechten wijzen wij u erop dat de splitsing van visrechten in o.a. het gebied van de benedenrivieren niet acceptabel is voor de betrokken beroepsvisserijbedrijven.

Op korte termijn en zelfs op lange termijn kunnen niet erg veel veranderingen verwacht worden van dit nieuwe beleid en wordt voorgesteld om de mogelijkheden voor de economische benutting van schubvis terstond onder de loop te nemen op basis van goed overleg.

Voor wat betreft beleidspunt 6 moet worden geconstateerd dat in de afgelopen 10 jaar het beleid ten aanzien van het terugdringen of stabiliseren van de aalscholverstand teleurstellend is geweest. De schade aan de visstand en daardoor inkomstenderving van de beroepsvisserijbedrijven is bij het ministerie bekend (zie rapport IKC).

Wij adviseren u, in het besef van internationale verplichtingen, na te gaan wat er gedaan kan worden aan een daadwerkelijke beperking, omdat in ieder geval in ons land bij het IJsselmeer en daarbuiten ernstige problemen bestaan. Uitvoering van het Internationaal Beheersplan Aalscholver wordt benadrukt.

Pagina 12:

Beleids punt 7 wordt door de Combinatie ondersteund, mits duidelijke randvoorwaarden worden gesteld aan de uitvoering. Zie eveneens de opmerkingen die gemaakt zijn bij bladzijde 6 en 7. De Combinatie vindt overigens het beleidspunt 8 – OUD (in het ontwerp van december 1998) beter dan beleidspunt 7 – nieuw.

Wij stellen het zeer op prijs indien de overheid de organisaties van beroepsvissers wil faciliteren om de professionaliteit te versterken (beleidspunt 8). Wij willen graag nader overleg over de wijze waarop dat kan plaatsvinden. Bovendien beklemtonen wij dat de eigen aard van de beroepsvisserij in het algemeen andere eisen stelt aan ondersteuning dan die van de hengelsport.

Pagina 13:

De uitvoering van beleidspunt 9 kan een zeer positieve verbetering voor de sector betekenen.

Wij stellen voor verdere details in de diverse werkgroepen tussen LNV en de betrokken partijen te bespreken.

Speciale aandacht moet worden gevraagd voor het gelijktijdig ontwikkelen van het beleidsvoornemen tot een beleidsbesluit en de voortgang bij het instellen van de Visserijbeheercommissies. Met nadruk stellen wij voor beide activiteiten vroegtijdig met elkaar af te stemmen.

Ons kenmerk
021/20.3/ND/NK

Pagina:
4

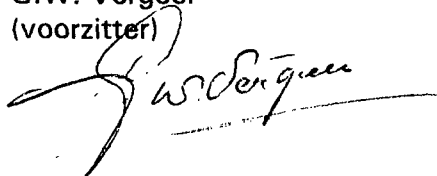
Datum:
11 maart 1999

Een kopie van deze brief zenden wij aan de leden van de Vaste Commissie voor Landbouw, Natuurbeheer en Visserij van de Tweede Kamer der Staten-Generaal.

Wij hopen u hiermee in voldoende mate te hebben ingelicht.

Hoogachtend,
COMBINATIE VAN BEROEPSVISSERS

G.W. Vergeer
(voorzitter)

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'G.W. Vergeer', with a horizontal line drawn underneath it.

VISSERIJCENTRUM
TREUBSTRAAT 17
POSTBUS 72
2200 AB RIJSWIJK
TELEFOON 070 - 3 36 88 00
TELEFAX 070 - 3 99 84 26
E-MAIL p-vis@pvvis.nl

Aan de staatssecretaris van Landbouw,
Natuurbeheer en Visserij
mevrouw G.H. Faber
Postbus 20401
2500 EK DEN HAAG

Uw kenmerk:

--

Onderwerp:

Beleidsvoornemen binnenvisserij

Ons kenmerk:

0226/49/AL/KH

Doorkiesnummer:

070 - 3369604

Datum:

11 maart 1999

Excellentie,

Onderstaand doen wij u onze reactie toekomen op het beleidsvoornemen binnenvisserij.

Algemeen

Wij hebben waardering voor de inspanningen van uw departement. De evaluatie beroepsbinnenvisserij heeft veel nuttige informatie opgeleverd, die van belang is voor het uitzetten van een nieuwe koers voor de binnenvisserij in Nederland.

In het begeleidingsproces hebben de beroepsvissers gelegenheid gekregen via een klankbordgroep hun opvattingen in te brengen. De commentaren zijn op een correcte wijze verwerkt in de teksten.

Wij stellen vast dat het beleidsvoornemen dat u ons voor advies heeft toegestuurd op een groot aantal punten afwijkt van het voorlaatste concept dat in de klankbordgroep is besproken.

Wij betreuren dit, omdat een meerderheid zich in grote lijnen daarin kan vinden.

In het onderhavige advies beperken wij ons tot enkele algemene punten. Voor gedetailleerde commentaren verwijzen wij naar adviezen van regionale bonden van binnenvissers en het advies van de Combinatie van Beroepsvissers.

Ons kenmerk
0226/49/AL/KH

Pagina:
2

Datum:
11 maart 1999

Wij betreuren het dat wij niet in de gelegenheid geweest zijn nog nader met u te overleggen over het beleidsvoornemen.

Wij verwijzen in deze naar onze brief van 7 mei 1997 aan de directeur Visserij, waarin wij de wens geuit hebben dit beleidsvoornemen tijdig voor advies te ontvangen, zodat eerst overleg met u hierover plaats zou kunnen vinden.

Economische benutting schubvis

De beroepvisserij mag ervan uitgaan dat dit beleidsvoornemen de basis legt voor economische benutting van schubvis, indien daartoe in het kader van doelmatige bevissing van het visbestand de ruimte voor bestaat.

Verwijzend naar onder meer de reactie van de Friese Bond van Binnenvissers, stellen wij vast dat de tekst van het beleidsvoornemen (7) op dit punt te vaag blijft. Wij achten het van wezenlijk belang dat een goede regeling wordt getroffen, waar beroepsvissers zich op kunnen beroepen, indien hen niet door de huurder van het schubvisrecht de mogelijkheid wordt verschaft tot economische benutting van de schubvisstand.

Indien het visbestand volgens nader op te stellen criteria een verantwoorde economische benutting van schubvis toelaat, dient aan belanghebbende beroepsvissers die mogelijkheid geboden te worden.

Indien echter een huurder in zo'n situatie niet toestaat dat een of meer belanghebbende beroepsvissers de schubvisstand economisch benutten, zal dit voor de Kamer voor de Binnenvisserij reden moeten zijn het betreffende huurcontract niet goed te keuren, respectievelijk niet te verlengen. De kamer zal naar onze mening deze weigering of nalatigheid in zo'n situatie strijdig moeten achten met een doelmatige bevissing.

Aangezien de wetgever bij de wijziging van de Visserijwet in 1969 bewust heeft nagelaten het begrip doelmatige bevissing te definiëren, past het thans economische benutting als een criterium voor de doelmatige bevissing in te voeren.

Ons kenmerk
0226/49/AL/KH

Pagina:
3

Datum:
11 maart 1999

Mocht de Kamer voor de Binnenvisserij onvoldoende geëquipeerd zijn om deze inhoudelijke toets op de visstandbeheerplannen uit te voeren, dan zou gebruik gemaakt kunnen worden van de expertise van de O.V.B. Mocht dit voorstel niet haalbaar zijn, dan zou overwogen kunnen worden om deze toetsing te laten geschieden in de vorm van arbitrage. Een regeling van geschillen kan door de landelijke organisaties van sport- en beroepsvisserij worden uitgewerkt. Hiertoe blijkt bij betrokken partijen in principe bereidheid.

Aalstand

In uw aanbiedingsbrief stelt u als uitgangspunt voor het beleidsvoornemen, een bij het ecosysteem passende visstand die zich duurzaam in stand houdt. Dit uitgangspunt komen wij ook tegen in het streefbeeld voor 2010.

In het beleidsvoornemen wordt terecht geconstateerd (pag. 12) dat de economische basis voor de beroepsvissers op de binnenwateren smal is. Geconcludeerd wordt dat de afhankelijkheid van aal hier voornamelijk debet aan is. Bovendien wordt in de inleiding gesteld dat de beroepsvisserij te maken heeft met een verminderde glasaalintrek en een algehele achteruitgang van de aalstand. Hoe mooi het streefbeeld kan klinken, de aal lijkt zich onder huidige condities niet duurzaam in stand te houden. Bovendien is een duurzame intrek van glasaal en een passende verdeling van de glasaal over de binnenwateren geen zichzelf ontwikkelend proces.

Wij missen in het beleidsvoornemen het pleidooi voor een duurzame verbetering van de aalstand op lange termijn. Ons inziens dient erop gewezen te worden dat beroepsbinnenvissers erg weinig invloed hebben op de ontwikkeling van de aalstand. Zij kunnen slechts de hele kleine hoeveelheid beheren, die hen ter beschikking staat.

Indien op Europees niveau maatregelen genomen kunnen worden voor een duurzaam beheer van de aalstand (wij denken met name aan Europese regulering van de glasaalvisserij), zullen naar onze overtuiging beroepsbinnenvissers in Nederland hiervan kunnen profiteren.

Positie beroepsbinnenvisserij

In hoofdstuk 2 van het beleidsvoornemen geeft u aan dat uw inzet is dat de overheid zich minder intensief gaat bemoeien met de regulering van de visserij. Dit biedt volgens u de mogelijkheid van nieuwe verhoudingen.

Ons kenmerk
0226/49/AL/KH

Pagina:
4

Datum:
11 maart 1999

Wij juichen versterking van de positie van de organisaties in de binnenvisserij toe. Beroepsvissers wijzen er echter op dat zij dit slechts kunnen doen op een gezonde economische basis. Daar waar zij zelf de mogelijkheid hebben deze positie te verbeteren, zullen zij die moeten benutten.

Echter, in veel gevallen blijven zij afhankelijk van inzet en steun van de overheid, zeker in het licht van het in het verleden gevoerde beleid inzake beroepsbinnenvisserij.

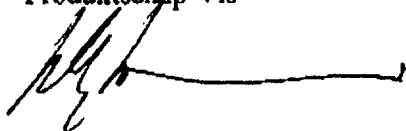
Wij verwachten dat u zich zult inspannen om de beroepsvissers in de binnenwateren een gezonde economische basis te verschaffen, om hen vervolgens terzijde te staan bij het professionaliseren van hun organisaties.

Slot

Uw aandacht voor de omvangrijke stroperij en diefstal en het oneigenlijk gebruik van visrechten op de binnenwateren juichen wij toe.

Wij plaatsen vraagtekens bij beleidspunt 6, dat spreekt over vigerend beleid inzake aalscholvers. Graag zien wij dat u ons toelicht hoe uw beleid wordt uitgevoerd om het ontstaan van nieuwe broedkolonies te voorkomen.

Hoogachtend,
Produktschap Vis

drs D.J. Langstraat
(voorzitter)

C.c.: vaste kamercommissie voor LNV

Friese Bond van Binnenvissers

*

Lid van de Combinatie van Beroepsvissers

Sec. L. Kloosterman
Lytse Sûdein 1
8624 TS Uitwellingerga

Ministerie van Landbouw Natuurbeheer
en Visserij. Directie Visserij
T.a.v. dhr. R. Bol
Postbus 20401
2500 EK 's-Gravenhage

992148

18281

Uitwellingerga 10 maart 1999

Betreft: Beleidsvoornemen binnenvisserij;
Algemeen Overleg 17 maart.

Hierbij kort onze reactie op het beleidsvoornemen van de Staatssecretaris, in aansluiting op ons onderhoud met u begin december vorig jaar.

1

Wij spreken onze waardering uit voor de manier waarop het Ministerie naar aanleiding van de motie-Van der Vlies het beleid voor de binnenvisserij, en dan met name de gevolgen van de splitsing van visrechten heeft geëvalueerd.

Uit deze evaluatie komt duidelijk naar voren dat de beroepsbinnenvisserij nadeel heeft gehad van deze splitsing (in 1996 in Fryslân minus f 20.000,- voor een voltijd bedrijf). Ook de totale opbrengst per ha viswater blijft in Fryslân ver achter, o.a. als gevolg van de splitsing.

Wat dat betreft heeft de kentering die in het beleidsvoornemen wordt neergelegd, om het beroep meer ruimte te geven, onze hartelijke instemming.

2

(n.a.v. beleidspunt 7): 'op de staatsbinnenwateren zal in beginsel ruimte dienen te zijn voor zowel recreatieve als beroepsmatige visserij. De feitelijke mogelijkheden hiertoe zullen in het op te stellen visstandbeheerplan moeten worden aangegeven.'

Wij hebben in het verleden met een aantal experimenten op het gebied van beheersvisserij laten zien dat wij deze kant op willen en kunnen. Wat dat betreft hebben wij geen enkel probleem met instelling van visstandbeheercommissies, opstellen van visstandbeheerplannen enz.

Wij vinden dat de tekst van het beleidsvoornemen echter te vrijblijvend, en voorzien uitvoering problemen om het feitelijk zover te krijgen dat binnen redelijke termijn economische benutting van schubvis voor ons mogelijk wordt. Er moeten duidelijke(r) randvoorwaarden worden gesteld richting uitvoering.

In eerdere concepten (24 december 1998) hadden wij een betere uitgangspositie, met teksten als: 'voor de staatsbinnenwateren zal als beleid gaan gelden dat beroep en sport gelijksoortige rechten op een water zullen krijgen, waarbij beiden op eigenwijze maar in onderlinge afstemming het recht hebben tot bemutting van de (gehele) visstand. En: 'op de staatsbinnenwateren zal middels de visstandbeheerplannen ruimte dienen te zijn voor zowel recreatieve als beroepsmatige bemutting van de (gehele) visstand.'

Friese Bond van Binnenvissers

*

Lid van de Combinatie van Beroepsvissers

Waar de Kamer voor de Binnenvisserij (nieuwe) huurcontracten toetst, moet volgens ons het kader, de criteria waaraan wordt getoetst (in principe economische benutting van schubvis door het beroep) duidelijk zijn.

Zeker waar de relatie met (federaties van) sportvisserij-organisaties in de praktijk niet altijd even gemakkelijk is, zal een heldere, betere uitgangspositie in het beleid voor ons van essentieel belang zijn.

3

(n.a.v. beleidspunt 3): een bij het ecosysteem passende visstand die zichzelf duurzaam in stand houdt kan niet worden gerealiseerd zonder een efficiënte en effectieve aanpak van de stroperij. Visstroperij is een groot probleem: er zijn schattingen dat 80% van de aangelande snoekbaars afkomstig is van de stroperij.

Zowel de beroeps- als de sportvissers hebben groot nadeel van deze visstroperij. Dáár zit ook de ruimte voor economische benutting van schubvis door ons.

Er is de afgelopen jaren in Fryslân een aantal acties van de politie-te-water geweest. Dit levert echter te weinig op in verhouding tot inzet van menskracht en geld.

Wij zien heel veel winst in een registratieplicht voor de handel, in combinatie met controle en opsporing.

Namens het bestuur van de
Friese Bond van Binnenvissers

sec. L. Kloosterman

c.c. De woordvoerders van de
verschillende politieke partijen
in de Tweede Kamer

NVVS

Vereniging
van Nederlandse
Autonome
Sportvisserij-
Organisaties

NASO

Aan de Staatssecretaris van Landbouw,
Natuurbeheer en Visserij,
Mevrouw G.H. Faber
Postbus 20401
2500 EK 's-Gravenhage

Amersfoort, 12 maart 1999

Ons kenmerk: MO/AA.03073

Betreft : beleidsvoornemen binnenvisserij

Geachte mevrouw Faber,

De georganiseerde sportvisserij heeft met belangstelling kennis genomen van het door u op 3 februari j.l. uitgebrachte beleidsvoornemen en voldoet hiermee aan uw verzoek op uw voornemen te reageren.

Uw streven naar een duurzame, ecologisch aanvaardbare visstand en een daarmee corresponderende visserij juichen wij toe. De integrale aanpak gericht op de gehele visserij en alle Nederlandse binnenwateren, inclusief het IJsselmeer, is in overeenstemming met de samenhang van de visstand waarop de sportvisserij al sedert jaren wijst. Het in de streefbeeld voor 2010 neergelegde ambitieniveau en de doelen spreken ons zeer aan. Ze komen overeen met streefbeeld, zoals die door de georganiseerde sportvisserij in sportvisserij-ontwikkelingsvisies worden gehanteerd.

Het is daarom des te teleurstellender dat het geschetste publiekrechtelijke kader in beleidsmaatregelen en instrumentatie volstrekt tekort schiet om te komen tot een bij ecosystemen passende visstand die zichzelf duurzaam in stand houdt. En dit is toch het doel, dat volgens uw bijgevoegde brief door u wordt nagestreefd.

Het geschetste publiekrechtelijke kader schiet ook tekort om de door u gewenste samenwerking tussen beroep en sport te bewerkstelligen. Het kernpunt is hier dat de huidige wettelijke regelgeving onvoldoende is om beroepsbinnenvisserij met duurzaam, ecologisch aanvaardbaar visstandbeheer in de pas te laten lopen. Dit betekent eveneens, dat uw streven om te komen tot een duurzame en sterkere beroepsbinnenvisserij zonder betere regelgeving niet haalbaar is.

Zelfs vanuit een ideale privaatrechtelijke situatie t.w. volledig visrechthebbende op het IJsselmeer, blijkt u met de huidige regelgeving niet in staat om met de beroepsbinnenvisserij een ecologisch aanvaardbare visstand en een duurzame beroepsbinnenvisserij tot stand te brengen. De overbevissing van de economisch aantrekkelijke schubvissoorten - t.w. de roofvissen aal, baars, snoekbaars en snoek - heeft een volstrekt onevenwichtige visstand opgeleverd, waarbij economisch niet interessante schubvissoorten (brasem en blankvoorn) de boventoon voeren.

Dat dit voor de sportvisserij en ook voor water- en natuurbeheer een onacceptabele situatie is, behoeft geen betoog. Het kan toch niet uw bedoeling zijn om de sportvisserij-organisaties als belangrijkste visrechthebbenden op de schubvis van het overige Nederlandse binnenwater in eenzelfde onmogelijke positie te brengen.

Bijlage D

Als er een goed publiekrechtelijk kader voor de uitoefening van de beroepsbinnenvisserij tot stand wordt gebracht, is de sportvisserij zeker bereid om met inachtneming van de belangen van onze sportvisserij te bezien of wij kunnen bijdragen aan het ontstaan van een duurzame beroepsbinnenvisserij. Dit zal mede afhankelijk zijn van de bereidheid van de beroepsvisserij en hun organisaties om in het op duurzaamheid en ecologische aanvaardbaarheid gerichte visstandbeheer met onze organisaties samen te werken.

Gelet op bovengestelde gaat het beleidsvoornemen mank aan zes belangrijke zaken:

1. het is onvoldoende offensief in de richting van waterbeheer, infrastructurele voorzieningen en het verbeteren van het aspect duurzame visstand in het natuurbeheer;
2. het is in de uitwerking niet dekkend voor de Nederlandse binnenwateren en mist de afstemming met kust- en zeevisserij, inclusief Europees visserijbeleid;
3. het schept geen helder en werkbaar kader voor de verdeling van de private en publieke verantwoordelijkheden voor het visstandbeheer en de visserij, en daarmee ook geen helder kader voor de instrumentatie, waaronder de financiering;
4. het gaat in de uitwerking te zeer voorbij aan het belang van de Nederlandse sportvisserij bij en het belang van hun organisaties voor het huidige, op duurzaamheid en ecologische principes gerichte beheer van de visstand;
5. het stelt de uitoefening en de versterking van de beroepsbinnenvisserij ten onrechte als hoofdpunt van beleid naast en niet ondergeschikt aan het door u gewenste visstandbeheer;
6. het stelt onvoldoende randvoorwaarden aan het uitoefenen van de visserij met beroepsvissers.

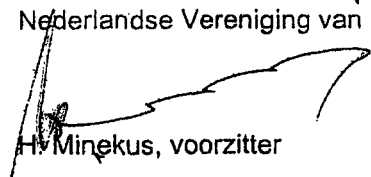
Bovenstaande aspecten worden in de bijlage verduidelijkt.

Met betrekking tot de bestaande splitsing van visrechten tussen beroep en sport wijzen wij er op, dat de bestaande verdeling van de visrechten op legitieme wijze tot stand is gekomen. Daarbij is de visrechtensituatie in alle gevallen via voorafgaande toetsing van de contracten door de Kamer voor de Binnenvisserij publiekrechtelijk goedgekeurd. In de gevallen dat splitsing van het aalvisrecht en het schubvisrecht heeft plaatsgevonden, is dit uiteraard alleen met medewerking en instemming van de huurders van die rechten gebeurd. In enkele gevallen zijn daar aanzienlijke uitkoopbedragen mee gemoeid geweest. De georganiseerde sportvisserij zal niet accepteren dat van overheidswege, privaot of publiek opererend, aan de bestaande visrechten van de sportvisserij-organisaties wordt getornd. Inbreuk door de overheid op onze visrechten zal als een onteigening worden beschouwd en worden aangevochten.

De georganiseerde sportvisserij vertrouwt erop, dat u zult willen voorkomen dat uw beleidsbeslissing uiteindelijk als een gemiste kans moet worden beschouwd. Wij blijven als visrechthebbers streven naar en werken aan een duurzaam, ecologisch aanvaardbaar visstandbeheer en een daarmee corresponderende visserij. Dit is een belangrijke (maatschappelijke) basis voor een duurzame sportvisserij en voor een duurzame beroepsvisserij. Wij blijven bereid om hierin samen te werken met een ieder die in woord en daad blijk geeft van eenzelfde inzet voor dit visstandbeheer.

Hoogachtend,

Nederlandse Vereniging van Sportvisserijorganisaties NVVS

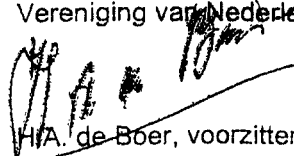
H. Minekus, voorzitter

Federatie van hengelsportverenigingen "De Maas"

O.L. Moens, voorzitter

Vereniging van Nederlandse Autonome Sportvisserij Organisaties NASO

H.A. de Boer, voorzitter

1. onvoldoende offensief beleid voor bescherming en herstel visstand.

Op verschillende punten is een offensiever beleid van het ministerie van LNV nodig voor bescherming en herstel van de Nederlandse visstand:

- a. ter voorkoming van migratieproblemen en wintersterfte in de richting van het waterbeheer;
- b. ter voorkoming van migratieproblemen en vissterfte bij infra-structurele voorzieningen;
- c. ter verbetering van een juiste verhouding in de aandacht voor de ontwikkeling van overige natuur en de ontwikkeling van een duurzame visstand.

Ad a.

De georganiseerde sportvisserij acht het noodzakelijk, dat via de Visserijwet het verplicht toepassen van migratiemogelijkheden bij het afdammen van wateren wordt ingevoerd. In de huidige praktijk blijkt te vaak, dat de vis het vergeten kind van de rekening is. Ook gelet op het verdrag van Bonn voor migrerende diersoorten ligt een dergelijke Visserijwetbepaling in de rede.

Migratiemogelijkheden zijn ook van belang voor het voorkomen van wintersterfte in met name poldergebieden en stadswateren. In deze geldt tevens, dat het bij het peilbeheer onvoldoende rekening wordt gehouden met de vergrote kans op wintersterfte als er geen migratie naar dieper water mogelijk is. Ook hier ligt regelgeving vanuit de Visserijwet in de rede.

Ad b.

Bijvoorbeeld bij de discussies over het opwekken van groene stroom wordt de vis tot nu toe onvoldoende in beeld gebracht. De vermaling van vis door turbines kan niet de groene stroom opleveren die beoogd wordt. Via de Visserijwet dient het aanleggen van krachtcentrales in wateren aan regels te kunnen worden gebonden om de verantwoordelijke bewindspersoon invloed op deze ingrijpende infrastructurele voorzieningen te kunnen doen uitoefenen.

De aandacht die door de overheid besteed wordt aan de visstandontwikkeling bij grootschalige projecten als inpolderingen, Zandmaas, Grensmaas e.d. is, ondanks de inspanningen van de georganiseerde sportvisserij, minimaal.

Ad c

Bij de ontwikkeling van natuurprojecten en het beleid ten aanzien van soorten is een onbalans waar te nemen in aandacht voor andere soorten en de vissen. Het sterkst komt dat tot uitdrukking in de problematiek ten aanzien van de ontwikkeling van de aalscholverpopulaties. Maar ook in de gehele MER-rapportage over de Zandmaas en de gehele discussie over de Grensmaas is dezelfde onevenwichtigheid te bespeuren in aandacht en maatregelen.

2. beleid niet dekkend voor de Nederlandse binnenwateren en geen afstemming met kust- en zeevisserij.

niet dekkend voor Nederlandse binnenwateren

Door te kiezen voor een model, waarbij eigenaren het gewenste visstandbeheer door visrechthebbenden zouden moeten sturen, is er meteen geen sprake meer van een eensluidend uitgangspunt voor het visstandbeheer op de Nederlandse binnenwateren. Er is meteen ook geen sprake van grip van de staatssecretaris op haar eigen beleidsuitgangspunt t.w. duurzaam, ecologisch aanvaardbaar beheer.

Naar de mening van de georganiseerde sportvisserij dient het overheidsbeleid met betrekking tot het kunnen afdwingen van een visstandbeheersplan en samenwerking van visrechthebbenden niet vanuit de private sector (eigenaarsrol, de waterbeheerdersrol o.i.d.) te geschieden. Dit afdwingen dient tevens vanuit een eenduidig uitgangspunt t.w. het bereiken van duurzaam en ecologisch aanvaardbaar beheer te geschieden.

Beleidspunt 2 van de staatssecretaris zou naar de mening van de georganiseerde sportvisserij dan ook als volgt moeten worden geformuleerd:

In de Visserijwet zal de bevoegdheid van de minister worden geregeld om ten behoeve van het duurzaam en ecologisch aanvaardbaar visstandbeheer aan (samenwerkende) visrechthebbenden op een bepaald water of watersysteem dwingend het opstellen en openbaar maken van een visstandbeheersplan op te leggen. Het niet nakomen van of niet meewerken aan deze verplichting kan aanleiding zijn tot het door de minister opschorten van de visserij door alle of door een bepaalde visrechthebbende(n).

De georganiseerde sportvisserij is, evenmin als het ministerie, van mening dat in alle gevallen een visstandbeheersplan moet worden opgesteld.

De georganiseerde sportvisserij is echter wel van mening, dat de verantwoordelijke minister voor het beheer van de visstand in Nederland, een visstandbeheersplan en samenwerking van alle visrechthebbenden in principe op alle wateren in Nederland moet kunnen afdwingen. Dit kan alleen indien deze bevoegdheid aan de minister wordt voorbehouden en in de Visserijwet wordt geregeld.

De georganiseerde sportvisserij begrijpt ook niet waarom voor een privaatrechtelijke sanctie (het ontbinden van de huurovereenkomst) is gekozen waar het gaat om de uitvoering van overheidsbeleid. Ontbinding van een huurovereenkomst via de rechter is geen logische weg voor het afdwingen van beleid door de overheid. Afdwingen via ontbinding van een privaatrechtelijke overeenkomst zal in elk geval ook niet tot grote eenduidigheid en duidelijkheid van het uitgangspunt van het visstandbeheerbeleid voeren. Nog los van het feit, dat er een grote rechtsongelijkheid kan gaan ontstaan, waar sommige eigenaren b.v. de rijksoverheid wel naar de rechter stapten en andere eigenaren niet. Ook de sanctie dient derhalve publiekrechtelijk en niet privaatrechtelijk te zijn. De meest ingrijpende sanctie voor visrechthebbenden is het niet meer kunnen vissen door het opschorten van de visserij.

Geen afstemming met kust- en (Europees) zeevisserijbeleid.

De afstemming met de kust- en zeevisserij is vooral van belang voor vissoorten die migreren van zout naar zoet en omgekeerd. Nu is de situatie, dat deze vissoorten in het zoute water een volstrekt ander visserijregime hebben dan op het binnenwater. Het heeft uiteraard weinig zin om b.v. de zeeforel te beschermen op het binnenwater en gelijktijdig geen passende maatregelen te nemen voor de kustvisserij. Toch is dit nu het geval. Ook de zeevisserij op b.v. zalm zal in Europees verband geregeld moeten worden, wil een maatregel in de binnenvisserij enig effect hebben. Het op dit moment meest sprekende voorbeeld van merkwaardig beheerbeleid is de paling. Deze moet op het binnenwater voldoen aan de wettelijke minimummaat van 28 cm. Voor de kusten van Frankrijk en Spanje wordt de paling bij tonnen weggevangen als glasaal van 10 cm!!

De georganiseerde sportvisserij is dan ook van mening, dat het in beleidspunt 1 genoemde beleid ten aanzien van de rode lijst soorten te weinig offensief is, met name in de richting van het Europees visserijbeleid en de kustvisserij.

3. geen duidelijkheid in publieke en private verantwoordelijkheden.

Het beleidsvoornemen wil een breuk bewerkstelligen in de verhouding tussen publieke en private taken. Het beoogt een stelsel aan te reiken, waarbij de publieke rol van de overheid wordt beperkt tot kaderstellend en toetsend.

De georganiseerde sportvisserij juicht het verschuiven van verantwoordelijkheden in de richting van de sectororganisaties onder voorwaarden toe:

- a. de verdeling van de verantwoordelijkheden moet duidelijk zijn;
- b. overdragen van verantwoordelijkheden moet gepaard gaan met een andere beschikkingsmacht over de bestemmingsheffing i.c. de gelden afkomstig uit de akten;
- c. bij toenemende verantwoordelijkheid van de sector past ook een regeling voor arbitrage van geschillen tussen visrechthebbenden.

Ad a.

Reeds hierboven onder 2 is aangegeven, dat het beleidsvoornemen onduidelijk is over de publieke rol van de rijksoverheid ten aanzien van het visstandbeheer. De georganiseerde sportvisserij heeft aangegeven hoe naar onze mening dit helderder moet worden gemaakt. Het voorstel van de georganiseerde sportvisserij brengt ook

duidelijk naar voren, dat de minister in laatste instantie de toetsende en de sanctie-uitvoerende publieke verantwoordelijkheid dient te hebben.

Overigens is de ervaring van de georganiseerde sportvisserij dat via openbaar maken van visstandbeheerplannen en besprekingen van concepten met belanghebbende waterbeheerders en geïnteresseerde natuurbeheerders visstandbeheerplannen geen aanleiding geven tot veel discussie.

De verantwoordelijkheid voor het visstandbeheer dient uitdrukkelijker dan nu in het beleidsvoornemen het geval is bij de (samenwerkende) visrechthebbenden te worden gelegd. De door de georganiseerde sportvisserij voorgestelde sanctiemogelijkheid geeft de minister een uitstekende mogelijkheid om deze verantwoordelijkheid waar nodig nog duidelijker te stellen en beleidsconform gedrag af te dwingen.

Onduidelijke verantwoordelijkheden in het beleidsvoornemen ontstaan ook waar gemeend wordt dat de feitelijke mogelijkheden voor beroepsmatige bevissing door de visrechthebbenden **moeten** worden aangegeven in het visstandbeheersplan. Naar de mening van de georganiseerde sportvisserij is het aan de (samenwerkende) visrechthebbenden om binnen de eis van duurzaam en ecologisch aanvaardbaar visstandbeheer te bepalen of en hoe er op een bepaald water gevisd wordt.

Het door de overheid afdwingen van samenwerking van visrechthebbenden en het opstellen van een visstandbeheersplan dient niet plaats te vinden vanuit de gewenste bevissing, maar vanuit de gewenste duurzame, ecologisch aanvaardbare visstand.

Indien voor een bepaald water samenwerking van visrechthebbenden en een visstandbeheersplan door de minister geëist wordt, wijzigt de preventieve toetsing door de Kamer voor de Binnenvisserij in zoverre, dat de bereidheid tot samenwerking met andere visrechthebbenden medebepalend voor het goedkeuren van het contract zal worden.

Ad b.

Verschuiving van verantwoordelijkheid voor het visstandbeheer in de richting van de private sector dient ook te leiden tot een andere verantwoordelijkheid over de beschikking van de publieke gelden, die met als doel het bevorderen van goed visstandbeheer door visrechthebbenden via de visakten worden bijeengebracht.

De georganiseerde sportvisserij kon zich juist om die reden niet vinden in de voorstellen van de vorige minister om van de OVB een overheidsstichting zonder bestuurlijke zeggenschap van de sector te maken.

Als de huidige ZBO-status niet mogelijk meer blijkt en ervan uitgaande dat de bestemmingsheffing via de visakten gehandhaafd blijft, dienen naar de mening van de georganiseerde sportvisserij de gelden ter ondersteuning van het visstandbeheer van de visrechthebbenden aan de sector ten goede te komen. Deze ondersteuning zou via een subsidieregeling aan een sectororganisatie met dat doel (b.v. een daartoe om te vormen, private OVB) kunnen worden gerealiseerd. Deze sectororganisatie moet dan ook bestuurd worden door de sector en over het gebruik van de subsidiegelden dient uiteraard verantwoording te worden afgelegd aan de overheid. Hiermee wordt bereikt, dat de sector onder eigen verantwoordelijkheid invulling kan blijven geven aan de eis van duurzaam, ecologisch aanvaardbaar visstandbeheer.

Ad c.

In de opvatting van de georganiseerde sportvisserij ligt er voor de sector ook een verantwoordelijkheid voor het vinden van oplossingen voor visrechthebbenden die niet tot samenwerking komen. Waar de minister volgens de georganiseerde sportvisserij de mogelijkheid moet hebben om als sanctie de visserij aan alle visrechthebbenden of aan onwillige visrechthebbenden te verbieden, is het in het belang van de sector en de minister om daaraan voorafgaand een arbitrage-mogelijkheid te creëren.

4. onvoldoende aandacht voor belang sportvissers en hun organisaties voor het visstandbeheer.

Terecht meldt het beleidsvoornemen dat de sportvisserij-organisaties het integrale beheer van de visstand goed oppakken en ontwikkelen.

In de nota wordt echter geen aandacht besteed aan het belang hiervan voor het visstandbeheer. Dit doet geen recht aan de vele materiele en financiële bijdragen van de Nederlandse sportvissers en hun organisaties in de afgelopen eeuw. De sportvisserijorganisatie is voor een niet onbelangrijk deel voortgekomen uit het slechte beheer van het water en het slechte beheer van de visstand door de overheid, alsmede als protest tegen de overbevissing door beroepsvissers die van dat laatste het gevolg was.

Met niet aflatende inzet heeft de sportvisserij niet alleen gevraagd om een beter water- en visstandbeheer, maar tevens via het verkrijgen van de visrechten de visstand waar mogelijk binnen de eigen krachten veilig gesteld. Via een eigen waterbergsponsteringsnetwerk heeft de georganiseerde sportvisserij gedurende 25 jaar in de jaren zeventig en tachtig een inspanning gepleegd om aandacht voor de waterkwaliteit te vragen vanuit het belang van de visstand.

Duizenden vrijwilligers in de sportvisserij zetten zich in het gehele land in voor het behoud van en het verkrijgen van een goede visstand. Ten behoeve van de (belangenbehartiging van) visstand worden door de sportvisserijorganisaties jaarlijks miljoenen besteed.

De aansturing van de OVB en de ondersteuning door de OVB zijn belangrijke peilers voor het dragen van de eigen verantwoordelijkheid van de visrechthebbende sportvisserijorganisaties voor goed visstandbeheer.

5. versterking van beroepsvisserij ten onrechte als hoofdpunt van beleid naast en niet ondergeschikt aan het visstandbeheer.

Hoewel de georganiseerde sportvisserij de noden van de Nederlandse beroepsvissers kent en erkent, dient (versterking van) de beroepsvisserij ondergeschikt te zijn aan het bewerkstelligen van duurzaam, ecologisch aanvaardbaar visstandbeheer. Dit is ook in het belang van een duurzame beroepsvisserij. Het beleidsvoornemen laat de volgorde van de twee genoemde hoofdpunten van beleid ten onrechte in het midden.

Voor de georganiseerde sportvisserij is de logische volgorde: duurzaam, ecologisch aanvaardbaar visstandbeheer is een voorwaarde voor duurzame, ecologisch verantwoorde bevissing.

Veel zal daarbij afhangen van de bereidheid van beroepsvissers en hun organisaties om samen met de visrechthebbende sportvisserijorganisaties een verdere inzet te plegen voor het beheer van de visstand. Als het de beroepsvissers alleen te doen is om het vangen van de schubvis m.n. de roofvis zal samenwerking niet mogelijk blijken te zijn.

6. onvoldoende randvoorwaarden aan de uitoefening van visserij met beroepsvistuigen.

Naar de georganiseerde sportvisserij meent is voor het duurzaam, ecologisch verantwoord beheer van de visstand allereerst een veel betere regeling van de visserij met beroepsvistuigen en de registratie van vangsten en handel nodig. Of de beroepsbinnenvisserij zich kan en zal versterken hangt mede af van de wijze waarop dit deel van de sector bereid is hieraan zijn volle medewerking te verlenen. De ervaringen op het IJsselmeer moeten voor de gehele beroepssector een duidelijk baken zijn.

De in beleidspunt 4 door de staatssecretaris neergelegde voornemens doen geen recht aan de ernst van overbevissing door visserij met beroepsvistuigen, zoals die wel blijkt uit de geschetste situatie op het IJsselmeer. Er wordt ook onvoldoende recht gedaan aan de wel beleden wens tot inperking van de stroperij met beroepsvistuigen. Juist beperking van het gebruik van beroepsvistuigen tot echte beroepsvissers, registratie van deze echte beroepsvissers en hun rechten, alsmede een verbod op gebruik en vooral bezit van beroepsvistuigen vereenvoudigen de controle en de pakkans.

Een betere regeling van het gebruik van beroepsvistuigen komt niet alleen het visstandbeheer, maar juist ook de echte beroepsvisser ten goede.

De volgende zaken moeten naar de mening van de georganiseerde sportvisserij eerst dringend worden geregeld:

- a. het bezit van en de visserij met beroepsvistuigen moet via de Visserijwet slechts worden toegestaan aan geregistreerde beroepsvissers, alsmede aan visrechthebbende sportvisserijorganisaties in het kader van het onderzoek en/of het beheer van de visstand;
- b. voor registratie als beroepsvisser moeten op basis van de Visserijwet criteria worden vastgelegd en gehanteerd, zodat het gebruik van beroepsvistuigen niet wordt toegestaan aan gelegenheidsvissers;
- c. de grote visakte dient alleen te worden uitgereikt aan geregistreerde beroepsvissers en onder a bedoelde visrechthebbende sportvisserijorganisaties;
- d. gemene weidevisserij door concurrerende beroepsvissers moet middels de Visserijwet verboden worden;
- e. onderzoek moet plaatsvinden naar selectievere beroepsvistuigen, gelet op de maat en de soort van de vis, en de resultaten moeten worden geïmplementeerd in het nader vaststellen van toegestane beroepsvistuigen;
- f. beroepsvisrechten moeten worden vastgelegd in een openbaar register van de Kamer voor de Binnenvisserij, zodat snelle en eenvoudige raadpleging van rechten voor het gebruik van beroepsvistuigen voor controledoeleinden mogelijk is;

- g. gekoppeld aan de registratie van beroepsvissers moet gelijktijdig een verplichte vangstregistratie en administratie van alle handel in zoetwatervis wordt doorgevoerd. (ketenbewaking).

In het beleidsvoornemen worden onder het hoofdpunt van beleid "versterking beroepsvisserij" voorbarige uitspraken gedaan over de uitbreiding van de visserij op schubvis door beroepsvissers.

De georganiseerde sportvisserij acht de algemene uitspraken over de mogelijke uitbreiding van de beroepsvisserij op schubvis vanuit duurzaam, ecologisch aanvaardbaar visstandbeheer onbegrijpelijk. Door de overheid gewekte niet onderbouwde verwachtingen belemmeren daarbij ook nog de door diezelfde overheid gewenste samenwerking tussen beroep en sport.

Onvoldoende komt naar voren dat duurzaam, ecologisch aanvaardbaar beheer en niet de bevissing de hoogste prioriteit moet hebben. Daarbij geldt ook, dat gezien moet worden of een beter beheer van de palingstand tot een verbetering van die stand kan leiden.

Of er meer mogelijkheden voor het beroep komen om op schubvis te vissen hangt niet af van het al dan niet onttrekken van vis door sportvissers, zoals simplistisch en onjuist in het beleidsvoornemen wordt gesteld. Ook in het IJsselmeer wordt sinds jaar en dag door de sportvisserij nauwelijks vis aan het water onttrokken. De mogelijkheden voor het beroep zijn daarentegen maar al te bekend.

Of er meer mogelijkheden voor het beroep zijn hangt in de eerste plaats af van een zodanige, zichzelf duurzaam in stand houdende en ecologisch aanvaardbare schubvisstand, dat het onttrekken van vis mogelijk is zonder gevolgen voor die duurzaamheid. Een belangrijk punt is hier, dat de economisch aantrekkelijkste soorten ook de meest schaarse en meest kwetsbare zijn in de populaties t.w. de trekvis en de roofvis. In de tweede plaats hangt het af van de marktprijs van de betreffende soorten, waarvoor mogelijk ruimte voor het beroep is. Van groot belang is, dat voor de meest uitbundig aanwezige schubvissoorten in de Nederlandse wateren t.w. blankvoorn en brasem niet duurzaam en in voldoende kwantiteit aantrekkelijke prijzen gemaakt kunnen worden. In de derde plaats moet de onttrekking van vis ook voor het totstandbrengen van een duurzame binnenvisserij een duurzaam karakter kunnen hebben. Dit betekent, dat mede gelet op de bovenstaande kwetsbaarheid van de economisch aantrekkelijke vissoorten, hoge veiligheidsmarges aangehouden zullen moeten worden. Om toch jaarlijks voldoende vis te kunnen oogsten moet ervan worden uitgegaan, dat in het algemeen per beroepsvisser het bezit van bevissingsmogelijkheden op grote wateroppervlakten voor een duurzaam bestaan nodig zijn.

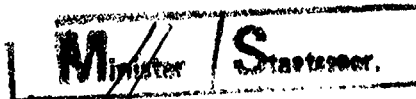
Op grond hiervan moet voor de bovengenoemde registratie van echte beroepsvissers de oppervlakte beschikbare bevissingsmogelijkheden (visrechten en/of machtiging) een criterium zijn. Dit komt zowel de duurzaamheid en kwaliteit van het visstandbeheer als de duurzaamheid van de beroepsvisserij ten goede.

992404	
ontv.	beoord.
1359	
rappel	bijlagen
1.828.1	

Vereniging Landelijke Organisatie DIBEVO
Computerweg 16
Postbus 94
3800 AB Amersfoort
Tel. 033 4550433
Fax 033 4552835
E-mail: dibevo.nl@wxs.nl

Postbank nr. 383828
ING-bank Amersfoort nr. 68.50.62.287
K.v.K. Amersfoort nr. V 40506478

De Staatssecretaris van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij
Mevrouw G.H. Faber,
Postbus 20401,
2500 EK DEN HAAG.

Ref. : JJ
Betr.: Beleidsvoornemen Binnenvisserij

12 maart 1999

TR/RS

Rode streep
Nr. 99/9439
Dat. 16 MAART 1999

Afschr. ter beh *Visserij*

Verder afschr. aan

Geachte mevrouw Faber,

De Vereniging Landelijke Organisatie Dibevo heeft kennis genomen van het Beleidsvoornemen Binnenvisserij van januari van dit jaar. Gaarne maken wij bij deze gebruik van de mogelijkheid om hierop te reageren. Wij hopen daarbij dat de adviezen welke in deze reactie zijn vervat, worden betrokken bij het opstellen van de definitieve beleidsformulering.

Allereerst geven wij de uitgangspunten weer die geleid hebben tot deze reactie. Onze verwachting is dat de beoefening van de binnenvisserij door sport-en beroepsvisserij mogelijk is zonder dat onnodige hindernissen moeten worden genomen. Dit met respectering van verkregen rechten. De rol van de overheid zal zich daarbij beperken tot het opstellen van regels en het aangeven van de kaders waarbinnen een zelfstandige sector dient te opereren. In ons toekomstbeeld is er een visserijsector die zoveel mogelijk zijn zaken zelf technisch en financieel regelt.

In reactie op het gestelde in het Beleidsvoornemen Binnenvisserij merken wij op dat in zijn algemeenheid gesproken de beroepsvisserij te centraal gesteld wordt. Daarbij komt nog dat op zijn minst de verwachting wordt gewekt dat voor de beroepsvisserij een deel van het schubvisbestand zonder meer ter beschikking komt. Daarnaast wordt onvoldoende uitgewerkt waarom de beroepsvisserij zich in een benarde positie zou bevinden.

In het licht van het bovenstaande zijn wij van mening dat in de definitieve beleidsnota een belangrijk uitgangspunt moet zijn dat beroeps- en sportvissers als gelijkwaardige partners in de visserijsector moeten worden gezien. Dit, zoals reeds gesteld, met inachtnaam van het feit dat verkregen rechten van de verschillende de partners steeds worden gerespecteerd.

Met betrekking tot de benutting van de schubvisstand adviseren wij duidelijk aan te geven dat dit in algemene zin een zaak is die tussen sport- en beroepsvissers zal moeten worden geregeld.

In het Beleidsvoornemen Binnenvisserij wordt slechts terloops gesproken over het instellen van een landelijk geldend document voor het beoefenen van de sportvisserij. Dit zou dan plaatsvinden in het kader van de bestrijding van stroperij.

Wij verzoeken U het instellen van een dergelijk document te willen bevorderen mede vanuit de gedachte dat daardoor een hindernis wordt weggenomen om de sportvisserij te beoefenen. Hierbij staat ons een document voor ogen dat zal gelden voor nader te bepalen wateren.

Uw voornemen om eigenaren meer bevoegdheden te geven om een visrechthebbende te verplichten een visstandsbeheerplan op te stellen en uit te voeren, spoort niet met onze opvatting over visstandsbeheer. Visstand is een maatschappelijk goed en dient vanuit een ecologische benadering te worden gestuurd. De overheid dient in regelgeving hier zijn verantwoordelijkheid te nemen. Wij adviseren U daarom visstandbeheerplannen te laten opstellen en uitvoeren door de visrechthebbenden. Het verdient daarbij aanbeveling het hebben van een visstandbeheerplan verplicht te stellen en de minimumvoorwaarden waaraan een dergelijk plan moet voldoen, wettelijk vast te leggen. Hierbij kan, naar onze mening, aan de uitvoerders van deze plannen vervolgens een inspanningsverplichting worden opgelegd.

Tot slot merken wij op dat wij gaarne bereid zijn het bovenstaande nader toe te lichten. Dit geldt overigens ook voor participatie door ons organisatie in het vervolgtraject. Als brancheorganisatie van ondermeer fabrikanten, groothandelaren en detaillisten in hengelsportartikelen menen wij daaraan een zinnige bijdrage te kunnen leveren.

Inmiddels tekenen wij,

Hoogachtend,
DIBEVO

J.Th. de Jongh, voorzitter.

DIRECTIE VISSERIJ		
TRC/VISS 992282		
ontv.	beantw.	afgeleverd
15 MAART 1999		
rappel	bijlagen	
class. no.		

AMSTERDAMSE HENGELSPORT VERENIGING

Aan de Staatssecretaris van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij,
Directie Visserij,
Postbus 20401,
2500 EK 's-Gravenhage.

Minister / **S**taatssecretaris

Amsterdam, 12 maart 1999
Refnumm: 398B/JD1hC/GL/CdV

Betreft: Beleidsvoornemen Binnenvisserij.

RC/RS	Atschr. ter dien
Rede streep	Visserij
Dir. 99/9428	
D.d. 15 MAART 1999	Verzorg. afz. aan GRR

Excellentie,

Naar aanleiding van het beleidsvoornemen binnenvisserij, januari 1999 willen wij het volgende opmerken.

Kort samengevat wordt voorgesteld het beleidsvoornemen dat sport en beroepsvissers op straffe van verlies van visrechten moeten samenwerken in visstand-beheercommissies en dat de beroepsvissers het recht moeten krijgen schubvis te verkopen als het schubvisrecht berust bij de sportvissers.

De AHV is een hengelsportvereniging met meer dan 5000 ha viswater en meer dan 20 000 leden. Zij onderhoudt goede contacten met een aantal beroepsvissers in haar omgeving en laat hen vissen op aal en een van hen op aasvis in de bij haar in huur zijnde wateren. Zij benut de expertise van de beroepsvissers bij het beheer van de schubvisstand. De AHV heeft voor een aantal bij haar in beheer zijnde viswateren op eigen kosten visstandbeheersplannen opgesteld.

De AHV verzet zich tegen het voornemen de beroepsvissers de mogelijkheid te geven schubvis te vangen en ten eigen nutte te verkopen en het splitsingsbeleid te beëindigen.

De gronden waarop zij dit meent zijn hieronder vermeld.

In 1973 verscheen de 'Nota inzake de sportvisserij 1972' behorend bij de Memorie van Toelichting van de begroting 1973 van het Ministerie van Landbouw en Visserij. Uw beleidsvoorganger gaf daarin aan wat op grond van een aantal ontwikkelingen zijn beleidslijnen waren.

De ontwikkelingen, zoals onder meer een toenemend belang van de sportvisserij en een teruglopend aantal beroepsvissers leidden tot een beleid dat werd gericht op de verdere bevordering van de sportvisserij. Hij bevestigde "het in 1965 voor de binnenwateren (uitgezonderd het IJsselmeer) toekennen van prioriteit aan de sport, met inachtneming van de belangen van de beroepsvissers (d.m.v. een splitsing van het visrecht waarbij de sportvissers de schubvisstand en de beroepsvissers de aalstand beheren en bevissen)". Hij formuleerde de doelstelling (3.1) "...een verdere bevordering van de sportvisserij in het kader van de haar reeds toegekende prioriteit, met dien verstande dat op het IJsselmeer de beroepsvisserij prioriteit blijft behouden"... Een van de beleidsinstrumenten daarbij was

(4.4). " (1) uitkoop van schubvisrechten, (2) sanering van de beroepsbinnenvisserij en (3) verbetering van de gebruikswaarde van viswater en de aanleg van viswater." Van deze uitkoopregeling is gebruik gemaakt op een aantal plaatsen in het land; alleen al in Friesland is door de sportvisserij daaraan meerdere miljoenen guldens besteed.

De door het beleid verwachte ontwikkelingen rond beroeps- en sportvisserij zijn niet veranderd en geen grond voor beleidswijziging. Dit geldt zondermeer voor het actief splitsingsbeleid. Verder is het onvoorstelbaar dat beroepsvissers die in het verleden uitgekocht zijn voor hun schubvisrechten nu langs deze weg weer recht krijgen om schubvis te bevissen en te verkopen. Beroepsvissers, die afgezien hebben van uitkoop en/of sanering hebben deze rechten nog steeds.

De ontwikkeling van de aalstand is evenmin een reden het beleid te herzien. Het voorkomen van glasaal voor de Europese kusten van Portugal tot Noorwegen is duidelijk minder dan voorheen en sinds 1945 loopt de intrek van glasaal bij Kornwerderzand terug. Dit biologische fenomeen draagt bij aan een terugloop van het aantal te vangen aalen. Dit is een bedrijfseconomisch risico voor aalvis bedrijven. Voor het opvangen van deze risico's kent de Nederlandse overheid regelingen. Een tweede aspect is dat de sector niet bereid is geweest zelf maatregelen te nemen de aalstand te beschermen. De minimummaat waarbij aal aangevoerd mag worden bedraagt 28 cm. De prijs die voor aal betaald wordt gaat naar gewicht. Door de aal enkele maanden door te laten groeien neemt ze snel toe in gewicht. Tot op heden is het onmogelijk gebleken in overleg met de beroepsvissers de minimummaat op aal hoger dan 28 cm vast te stellen.

Het beleidsvoornemen richt zich op het binnenwater, het IJsselmeer valt hierbuiten.

Het visrecht op het IJsselmeer is in handen van het Ministerie, dat aan een honderdtal beroepsvissers vergunning verstrekt om beroepsmatig op het meer te vissen. Vergeleken met de situatie op het binnenwater is het aantal partijen gering. Hoe gaat het daar?

Door de waterverontreiniging nam sinds de tweede wereldoorlog de stand aan snoekbaars, vooral op het IJsselmeer sterk toe. Dit was ook voor de sportvisserij in toenemende mate van belang door dat het oppervlaktewaterbeheer steeds meer gebruik ging maken van doorspoeling. Zo kwam op vele plaatsen snoekbaars terecht. De Minister gaf aan behoefte te hebben aan advies voor het visserijkundig beheer van het IJsselmeer. Sport en beroep namen op zijn verzoek zitting in de op 23 januari 1974 ingestelde Begeleidingscommissie voor het visserijkundig beheer van het IJsselmeer. Eind 1984 bracht deze commissie een advies uit over "Optimalisering van de snoekbaars en baarsvisserij op het IJsselmeer". Onder punt F merkt de commissie het volgende op. De commissie was van mening dat enerzijds een "vermindering van het aantal fuiken per bedrijf, waarvan zij, door een evenredige vermindering van de bijvangst (en sterfte) van, ondermeer jonge snoekbaars, een verbetering van de snoekbaars besomming verwacht" en "Vergroting van de wettelijke minimum maaswijdte, waardoor het vangstniveau, naar verwachting, met tenminste een factor 3 zal toenemen." In het advies staat dan vervolgens " De leden van beroepszijde, onderkennen deze mogelijkheid om tot een hoger vangstniveau te komen. Zij achten de betreffende maatregel evenwel niet aanvaardbaar in verband met de door hen verwachte aanzienlijke prijsdaling van de dan te vangen grotere snoekbaars en baars." Daarmee werd een meer duurzame visstand en duurzame bevissing op economische motieven afgewezen. Het uitgebrachte advies was derhalve verdeeld, want de sportvissers kozen daarvoor wel. De begeleidingscommissie werd op 11 februari 1985 opgeheven. Tot op heden is het uw Ministerie niet gelukt een goede, duurzame visstand op het IJsselmeer te realiseren. Een verontrust lid schrijft ons over dit beleidsvoornemen "het IJsselmeer, in het visserijkundig onderzoek wereldwijd gebruikt als voorbeeld van extreme overbevissing. De huidige snoekbaarsstand op dit water: één kilogram/hectare..."

De georganiseerde sportvisserij, met name de N.V.V.S. in samenwerking met de OVB, heeft vorm gegeven aan de voorlichting over visstandbeheersplannen. Dit heeft ook daadwerkelijk geleid tot dergelijke plannen. Beleidsmatig sprak de N.V.V.S. zich reeds daarover uit in 1985 in Stek 80. Ook dat bij visstandbeheer waterbeheer en natuurbeheer een rol spelen. In de in 1990 aanvaarde beleidsnota

"Beleid, beheer en bevissing riviertrekvisen" gaf de N.V.V.S. aan dat het beleid zich zou moeten richten op het totale visrecht voor de sport met inschakeling van de beroepsvissers voor het beheer van de schubvisvisstand. Daarmee kan een inkomen voor de beroepsvisser worden gerealiseerd en kan de folklore blijven bestaan.

Sportvissers hechten zeer aan hun vangst van schubvis. Karper, vooral grote snoek en snoekbaars zijn geliefde soorten om op te gaan vissen. Ze worden meestal teruggezet. De voor het beroep economisch interessante vissoorten zijn baars, snoek, snoekbaars en grote karper. De eerste drie zijn predatoren, die de witvispopulatie reguleren. Op basis van de huidige kennis is er geen ruimte deze roofvis blijvend economisch te oogsten op de meeste wateren. De thans voorkomende verkoop van (grote) karper (aan het buitenland) roept nu reeds grote weerstand op.

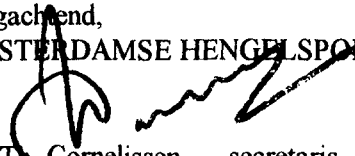
De hoeveelheid geld die door de beroepsvissers wordt opgebracht wordt geschat op 14 miljoen gulden, binnen de sportvisserij wordt 400 tot 500 miljoen gulden omgezet. Het economisch belang van de sportvisserij is vele malen groter dan de beroepsbinnevisserij. Als in het kader van het helpen van de beroepsvisserij de schubvisstanden door het beroep afgeroomd worden valt te verwachten dat ook de economische bedrijvigheid binnen de sportvissector sterk afneemt.

De historie van het Ministerie met de beroepsvisserij op het IJsselmeer geeft geen hoop te veronderstellen dat beroepsvissers met het recht schubvis economisch te benutten met sportvissers in het licht van het huidige beleidsvoornemen op eenvoudige wijze kunnen samenwerken en een duurzame visserij zullen realiseren. Er zijn geen nieuwe ontwikkelingen in de beroepsvisserij die een nieuw beleid rechtvaardigen. Het simpele feit dat de aal is weggevist, maar dat er door het beleid van de sportvissers nog schubvis rond zwemt, is geen reden die door de beroepsvissers op andere gronden dan beheer te laten wegvangen.

Derhalve is er geen reden het beleid te wijzigen en verzoeken wij u het beleidsvoornemen terug te nemen.

In het vertrouwen u hiermee van dienst te zijn, en bereid ons standpunt toe te lichten, in afwachting van uw bericht,

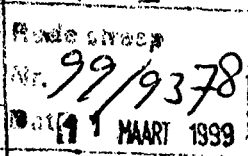
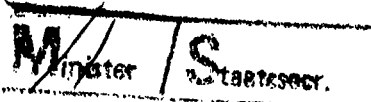
hoogachtend,
AMSTERDAMSE HENGELSPORT VERENIGING

J.D.Th. Cornelissen - secretaris

cc Griffier Tweede Kamer Vaste commissie voor de Visserijen
Tweede Kamer fractiewoordvoerders Visserijen,
Federatie Noordwest Nederland., N.V.V.S., N.A.S.O., CoBi, V.N.G., I.P.O.

Aan het ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij,
t.a.v. de staatssecretaris, mevr. G.H. Faber
Postbus 20401
2500 EK 's GRAVENHAGE

DIRECTIE VISSERIJ		
99 2195		
ontv.	beantw.	Ar paraaf
12 MAART 1999		
rappel	bijlagen	
class. no.	1.820.2	

At vhr. tot beh *Visserij*
GRR

Betreft: Evaluatie Beleid Beroepsbinnenvisserij / Beleidsvoornemen Binnenvisserij

Rotterdam, 9 maart 1999

Geachte mevrouw Faber,

Via de homepage van uw Ministerie hebben wij kennisgenomen van de Evaluatie Beleid Beroepsbinnenvisserij. Daarnaast hebben wij van de Amsterdamse Hengelsport Vereniging (AHV) het Beleidsvoornemen Binnenvisserij ontvangen.

De Karper Studiegroep Nederland (KSN) is een vereniging van sportvisserij die zich ten doel heeft gesteld informatie uit te wisselen over het gericht vissen op karper. Hoewel belangenbehartiging van de Nederlandse karpervissers geen dagelijkse bezigheid van de KSN is, zijn we dermate van de inhoud van bovenstaande nota's geschrokken dat we ons genoodzaakt hebben gezien om met deze reactie het woord tot u te richten. Voor het opstellen van deze reactie hebben we gebruik gemaakt van de expertise van bij ons aangesloten deskundigen op het gebied van visserijbiologie en visstandbeheer.

Ons grootste bezwaar is dat, blijkbaar op grond van de beleidsevaluatie, in het beleidsvoornemen wordt getornd aan de huidige splitsing van visrechten. De argumentatie hiervoor wordt gevonden in a) de veronderstelling dat de instelling van de splitsing geen gevolgen heeft gehad voor de huidige visstand in de Nederlandse binnenwateren en b) dat de huidige visstand ruimte laat voor benutting.

Ten aanzien van punt a kunnen wij alleen maar wijzen op de situatie op het IJsselmeer, een van de weinige wateren waar de splitsing niet is doorgevoerd. Dit water wordt in diverse nationale en internationale wetenschappelijke studies tegenwoordig als voorbeeld genoemd van een van de meest extreme vormen van overbevissing. Een overbevissing die niet alleen voor de visstand zelf desastreuze gevolgen heeft maar ook de visetende vogels ernstig bedreigt. Overigens is de splitsing in werkelijkheid nooit geheel doorgevoerd doordat in de fuikenvisserij al jaren een onacceptabele sterfte (discards) van schubvis plaatsvindt. Ook hier zijn inmiddels de nodige wetenschappelijke rapporten over verschenen.

Betreffende punt b zijn wij van mening dat de aanwezigheid van een bepaalde visstand geen legitieme reden is deze in meer of minder mate te benutten. Deze visstand heeft namelijk ook een eigen functie, het in stand houden van het totale ecosysteem. Met name het gericht bevissen van roofvissen, zoals de snoekbaars,

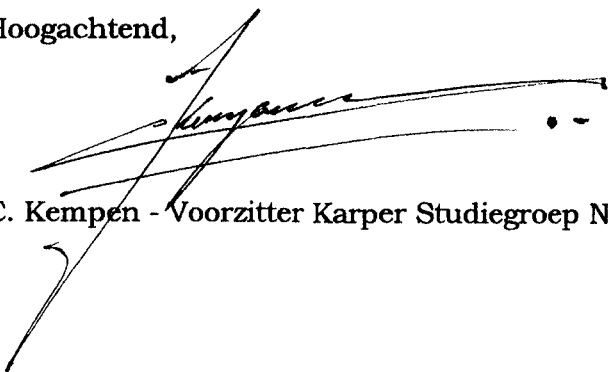
zal de verhoudingen roofvis - prooivis ernstig schaden met zeer waarschijnlijk ook gevolgen voor de waterkwaliteit.

Tenslotte willen wij opmerken dat de sportvisserij in Nederland een economisch veel belangrijker factor is dan de beroepsvisserij. Een sector waarbij het argument om te gaan vissen -beleving- een veel duurzamer gebruik is dan het economisch benutten van (schub)vis door slechts enkele beroepsvissers. Het economisch benutten van de schubvisstand zal uiteindelijk dan ook veel en veel meer kosten dan het zal opleveren.

Als spreekbuis van een belangrijk deel van de Nederlandse sportvissers zijn wij voorstander van een gezonde visstand in het algemeen en een kwalitatief goede karperstand in het bijzonder. Een visstand die alleen mogelijk is indien de splitsing blijft gehandhaafd. Wij verzoeken u dan ook in al uw wijsheid het Beleidsvoornemen Binnenvisserij zodanig aan te passen dat het in Nederland bij één leeggevist IJsselmeer blijft.

Wij vertrouwen erop u met het bovenstaande voldoende te hebben geïnformeerd.

Hoogachtend,

A handwritten signature in dark ink, appearing to read 'C. Kempen', is written over a horizontal line. The signature is stylized with a long, sweeping horizontal stroke and a vertical stroke that crosses it.

C. Kempen - Voorzitter Karper Studiegroep Nederland

Contactpersoon
ir. J. Coppoolse
Datum
6 april 1999
Ons kenmerk
CIW 99.040
Uw kenmerk
Viss. 99708

Doorkiesnummer
070-3518922
Bijlage
Onderwerp

DIRECTIE VISSERIJ		
TRCVISS /1999/3099		
ontv. 08 APR 1999	beantw.	AF paraaf
rappel	bijlagen	
class. no. 1.822.1		

Commissie
Integraal
Waterbeheer
— — — — —
CUWVO

aan

Mevrouw G. Faber
Staatssecretaris van Landbouw,
Natuurbeheer en Visserij
Postbus 20401
2500 EK 's-Gravenhage

TRC/RS

Modelleer

Afschr. van beh.

Visserij

99/9762

08 APR. 1999

Geachte mevrouw Faber,

De Commissie Integraal Waterbeheer heeft met belangstelling kennis genomen van uw *Beleidsvoornemen Binnenvisserij*. Integraal waterbeheer is gericht op zowel het herstel of behoud van het aquatische ecosysteem, waaronder de vispopulatie, als het afstemmen van gebruiksfuncties zoals visserij. Duurzaam visstandbeheer is hierbij een belangrijk aspect. De Commissie onderschrijft de samenhang tussen beroeps- en sportvisserij en de tien geschetste beleidslijnen.

Visstandsbeheersplannen zijn een belangrijk instrument voor duurzame visserij en daarmee voor duurzaam waterbeheer. Waterbeheerders dienen in voldoende mate betrokken te worden bij het opstellen van deze plannen in de *Visstandsbeheerscommissies*. Duidelijkheid over de rol en verantwoordelijkheden van waterbeheerders en andere betrokken partijen in de *Visstandsbeheerscommissies* kan dit bewerkstelligen.

De voorzitter van de Commissie Integraal Waterbeheer,

dr.ir. J. IJff

secretariaat
postadres
Postbus 20906
2500 EX DEN HAAG
bezoekadres
Johan de Wittlaan 3
telefoon
(070) 3518922/8038
telefax
(070) 3519078

Bijlage H.

Vergaderjaar 1998–1999

26 200 XIV

Vaststelling van de begroting van de uitgaven en de ontvangsten van het Ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij (XIV) voor het jaar 1999

Nr. 50

VERSLAG VAN EEN ALGEMEEN OVERLEG

Vastgesteld 7 april 1999

De vaste commissie voor Landbouw, Natuurbeheer en Visserij¹ heeft op 17 maart 1999 overleg gevoerd met staatssecretaris Faber van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij over haar brieven:

- d.d. 18 oktober 1998, inzake evaluatie beroepsbinnenvisserij (LNV-98-528);
 - d.d. 4 februari 1999, inzake beleidsvoornemen binnenvisserij (LNV-98-73);
 - d.d. 30 oktober 1998, inzake aalscholvers (26 200-XIV, nr. 33).
- Van het gevoerde overleg brengt de commissie bijgaand beknopt verslag uit.

Vragen en opmerkingen uit de commissie

De heer **Van der Vlies** (SGP) memoreerde zijn motie van 14 maart 1996, waarin de regering werd verzocht de gevolgen van splitsing van visrechten te onderzoeken, omdat de economische toestand van de beroepsbinnenvisserij te wensen overliet en er aanwijzingen waren dat de visrijkdom in wateren waar geen splitsing van visrechten had plaatsgevonden groter was dan in wateren waar visrechten wel waren gesplitst. Op 16 oktober 1998 krijgt de Kamer het rapport evaluatie beleid binnenvisserij dat dient als basismateriaal voor een uit te brengen beleidsnotitie over de toekomst van de binnenvisserij. Het beleidsvoornemen binnenvisserij kreeg de Kamer per brief van 5 maart jl. Heeft de sector wel voldoende tijd gekregen om daarop te reageren?

Het evaluatierapport bevat meer dan alleen onderzoek naar de effecten van de splitsing van de visrechten, maar had ook betrekking op de algehele positie van de beroepsbinnenvissers. De splitsing van visrechten is in 1972 ingevoerd met als achterliggende gedachte prioriteit voor de sportvisserij met inachtneming van de belangen van de beroepsbinnenvisserij. De sportvisserij was in die tijd sterk in opkomst, terwijl door de teruglopende waterkwaliteit de beroepsbinnenvisserij steeds verder in de problemen raakte. Om de belangen van de sector te waarborgen, mocht splitsing alleen op vrijwillige basis plaatsvinden. Tot nu toe heeft er nooit een evaluatie van de effectiviteit plaatsgevonden. De voorgelegde evaluatie leert dat de positie van de beroepsbinnenvisserij er sedert de beginjaren zeventig niet beter op is geworden. Ten dele wordt dat aan

¹ Samenstelling:

Leden: Van der Vlies (SGP), ondervoorzitter, Swildens-Rozendaal (PvdA), Ter Veer (D66), voorzitter, Witteveen-Hevinga (PvdA), Feenstra (PvdA), Poppe (SP), Van Ardenne-van der Hoeven (CDA), Duivesteijn (PvdA), Stellingwerf (RPF), M. B. Vos (GroenLinks), Augusteijn-Esser (D66), Klein Molekamp (VVD), O. P. G. Vos (VVD), Passtoors (VVD), Eisses-Timmerman (CDA), Th. A. M. Meijer (CDA), Hermann (GroenLinks), Geluk (VVD), Schreijer-Pierik (CDA), Atsma (CDA), Oplaat (VVD), Schoenmakers (PvdA), Waalkens (PvdA), Udo (VVD), Herrebrugh (PvdA).
Plv. leden: Van Vliet (D66), Van Zijl (PvdA), Ravestein (D66), Zijlstra (PvdA), Albayrak (PvdA), Kant (SP), Mosterd (CDA), Bos (PvdA), Van Middelkoop (GPV), Van der Steenhoven (GroenLinks), Scheltema-de Nie (D66), Verbugt (VVD), Te Veldhuis (VVD), Cornielje (VVD), Buijs (CDA), Rietkerk (CDA), Karimi (GroenLinks), Kamp (VVD), Reitsma (CDA), Van Wijmen (CDA), Patijn (VVD), Dijkzma (PvdA), Belinfante (PvdA), Voorhoeve (VVD), De Boer (PvdA).

splitsing toegerekend, belangrijkste oorzaak zou de slechte aalstand zijn. Dat moge zo zijn, maar zonder splitsing was het toch beter mogelijk geweest om slechte aalvangst te compenseren door bijvangst in de schubvisserij?

Tot tevredenheid van de heer Van der Vlies zal het instrument splitsing niet meer worden ingezet. De sport- en beroepsbinnenvisserij moeten afspraken maken over de benutting van de visrechten in een bepaald water. Hoeveel visrechten zijn in het afgelopen decennium gemiddeld per jaar vrijgekomen? Hoeveel rechten zijn nodig om de gehele sector van de binnenvisserij weer een krachtiger economische positie te bezorgen? Is het achterwege laten van de splitsing voor nieuwe situaties voldoende voor het verstevigen van de positie van de binnenvisserij, met inachtneming van de rechtmatige belangen van de sportvisserij? De SGP-fractie gunt die sector graag een belegde boterham onder de voorwaarde dat ook zij zich bindt aan evenwichtige beheersplannen, maar moet het dan ook niet mogelijk zijn om in bepaalde gevallen de splitsing ongedaan te maken? Ziet de regering de lokale binnenvisserij in serieuze problemen komen door voortzetting van de splitsing? Zo ja, is zij dan bereid om door andere maatregelen de helpende hand te bieden? Heeft het overigens onaanvaardbare of apert hinderlijke gevolgen voor de sportvisserij als splitsing wordt heroverwogen?

Volgens de heer Van der Vlies had de binnenvisserij baat bij een zo doelmatig mogelijke doorgevoerde benutting van schubvisbestanden. Om dat te stimuleren, kan het zinvol zijn om de Kamer van de binnenvisserij bij de beoordeling van huurcontracten de doelmatige bevissing van een bepaald perceel en de economische benutting van schubvisrechten als criteria toe te passen. Ziet de staatssecretaris daartoe mogelijkheden? In haar beleidsvoornemen sprak zij over verbetering van de organisatie van de binnenvisserij en over faciliteren daarvan van rijkswege. Nadere invulling van dit voornemen zal toch niet kunnen plaatsvinden dan na afronding van de besluitvorming over de organisatie van de binnenvisserij? Op welke termijn zullen op dit punt dan knopen worden doorgehakt?

Inzake het IJsselmeer zijn geen nieuwe initiatieven aan het papier toevertrouwd, maar het saneringsgeld van 6 mln. ligt nog steeds op de plank. Welke nieuwe initiatieven neemt de staatssecretaris zich voor? De kwestie van de aalscholvers bleef de heer Van der Vlies moeilijk vinden. Als hij in waterrijke streken komt, ziet hij op welhaast elke paal een aalscholver. Zij maken het goed en foerageren op wateren met visrechten en dat conflicteert met de belangen van de beroepssector. Hij zag dan ook graag dat iets meer werd gedaan aan het reguleren van het bestand.

De heer **Vos** (VVD) merkte op dat de Nederlandse beroepsbinnenvisserij het vooral moeilijk heeft door het teruglopende palingbestand. Adviesbureau Klop heeft in opdracht van de combinatie van binnenvissers onderzoek verricht en richt zijn pijlen met name op visbeheerscommissies en stelt dat de sector daarin ook een rol moet vervullen. Een van de conclusies van de voorgelegde evaluatie vond hij hoopvol, nl. dat verbetering van de waterstand ertoe geleid heeft dat ook de visstand sinds het eind van de jaren zestig enorm is verbeterd, dat de diversiteit is toegenomen en dat de sportvisserij zich heeft ontwikkeld tot een sterke sector die optreedt als trekker van de watersport.

Vooralsnog twijfelde de VVD-fractie aan de praktische toepasbaarheid van de gepresenteerde voornemens. Naar zij heeft begrepen, wijken die ook af van het ontwerp dat aan de klankbordgroep is voorgelegd. De voornemens spreken over de mogelijkheid dat de verhuurder de eis mag stellen dat er een visstandbeheersplan komt. Welke verhuurders worden daartoe verplicht en welke zekerheid is er dat het ontbreken van zo'n plan voldoende zwaarwegend is om de overeenkomst te ontbinden? Wie moet

daarvoor het initiatief nemen? Beleidsvoornemen 5 stelt, dat op staatsbinnenwateren splitsing van de visrechten niet moet worden voortgezet, maar voor de heer Vos was het lang niet zeker dat al deze beleidsvoornemens doel zullen treffen. Het kan zo zijn, dat bij de verhuur van sportvisserijwateren af en toe nieuwe voorwaarden gesteld worden, maar als het probleem van de beroeps- en sportvisserij op korte termijn moeten worden opgelost, kan zijns inziens deze druppelmethode niet worden toegepast.

In beleidsvoornemen 7 wordt gesteld dat de feitelijke mogelijkheden voor recreatie en beroepsmatige benutting van de visstand in het visstandsbeheersplan moeten worden aangegeven, maar hoe het totstandkomt, is onduidelijk. De enige praktische invalshoek lijkt te zijn bijscholing van de beroepsvisserij en versterking van hun organisatie.

De beleidsvoornemens op dit punt waren voor de heer Vos kortom niet helder en boden zijns inziens geen werkbaar kader voor de verdeling van de private en publiekrechtelijke verantwoordelijkheden voor het visstandsbeheer. Is de staatssecretaris bereid de voorstellen terug te nemen, met de hierbij betrokken sectoren ampel te overleggen en de voornemens praktisch uitgewerkt weer aan de Kamer voor te leggen?

Afgelopen zaterdag heeft de OVB een symposium over viswelstand georganiseerd, waarop zo'n 500 vissers aanwezig waren. Daar bleek grote behoefte te bestaan aan een expertisecentrum op dat terrein. Echter de OVB-organisatie hangt nog in de mist. Kan daarover op korte termijn duidelijkheid worden verschaft? Er zou gedacht kunnen worden aan een splitsing in een deel dat zich bezighoudt met wetenschappelijk onderzoek en een ander deel voor de zakelijke activiteiten. De commerciële pootvisactiviteiten zouden in een aparte onderneming kunnen worden ondergebracht. Overigens zou de heer Vos graag vernemen welke onderzoeksopdrachten door de staatssecretaris zullen worden gegeven. Wat de aalscholvers betreft, is er een beheersplan gemaakt en geaccepteerd door Denemarken, maar er kan geen breed Europees draagvlak voor worden gevonden. Waarom dan niet geprobeerd in Nederland het eieren rapen weer op te pakken?

Het moment dat het gemeenschappelijk visserijbeleid voor wijziging in aanmerking komt, kwam volgens de heer Vos steeds dichterbij. Het jaar 2003 leek hem daarvoor een goede datum. Wanneer komt de staatssecretaris met haar notitie hierover? Zij heeft ook aangekondigd de Kamer te zullen informeren over de MOP-discussie met de EU. Loopt er nu een procedure tussen Nederland en het Europese Hof? Maakt de MOP het overigens mogelijk om aan het eind van het jaar extra zeedagen te honoreren?

De heer Vos vroeg de staatssecretaris nog een reactie op het rapport Ondernemend vissen van het LEI, naar de stand van zaken op het punt van de bedrijfsopvolging, van de behartiging van visserijbelangen in het kader van de infrastructuur op zee, van het beleid met betrekking tot visafslagen en de vishandel, hoe zij met bijvangsten omgaat, in hoeverre zij participeert in discussie over de rechtspositie van de maatschapvisserij en naar de private controle op het gebied van de Biesheuvelgroepen.

Het bleek de heer **Herrebrugh** (PvdA) uit de evaluatie dat de economische situatie van de binnenvisserij met name is ontstaan door de tegenvallende aalvangsten en tegenvallende prijzen. Wat zijn fractie betreft, is daarmee de economische grondslag van de splitsing van de visrechten tussen de aal en de schubvis achterhaald. De aal zou voorbehouden zijn aan de beroepsvisserij en de schubvis aan de sportvisserij. Als blijkt dat de economische grondslag van de binnenvisserij zodanig is verslechterd en er mogelijkheden zijn tot uitbreiding van vangsten schubvis, dan zou daartoe moeten worden overgegaan. Als het visbestand, de hoeveelheid te vangen vis in een bepaald gebied, het toe zou laten om die economisch te benutten dan zou zijns inziens het huidige

beleid van splitsing van visrechten niet alleen niet moeten worden doorgezet, maar mag het in de daarvoor in aanmerking komende gebieden zelfs komen te vervallen. In die gevallen zou er zowel aan de behoefte van de sportvisserij als aan de voorwaarden voor een economisch rendabele exploitatie van de beroepsvisserij.

In het kader van het visbeheer en de visbeheersplannen hecht de staatssecretaris nogal sterk aan de visbeheerscommissies. Op zichzelf vond de PvdA-fractie het een juist uitgangspunt dat belanghebbenden op een bepaald viswater in onderling overleg moeten uitmaken hoe het bestand aan beide partijen ten nutte kan worden gemaakt. Waar dat niet goed lukt en er geen sprake is van een regulier overleg tussen de beroeps- en de sportvisserij, zoals in Friesland, drong de PvdA-fractie aan op arbitrage. Dwang werkt weliswaar niet altijd, maar er moeten toch alle pogingen worden gedaan om tot een goede overlegsituatie te komen.

De heer Herrebrugh begreep dat de staatssecretaris het huidige beleid met betrekking tot de aalscholvers wil voortzetten, maar waar komt dat huidige beleid nu precies op neer? De verstoring van nesten moet er in bepaalde gebieden toe bijdragen dat vestiging wordt tegengegaan, maar wat zijn de afgelopen jaren nu de resultaten geweest? Als deze aanpak niet strijdig is met Europese en andere internationale richtlijnen, zoals de vogel- en de habitatrichtlijn, is voor de PvdA-fractie een verdere aanpak van de aalscholvers wel toegestaan.

De heer **Stellingwerf** (RPF) sloot zich aan bij vorige sprekers, maar wilde nog op een punt extra aandacht vestigen, nl. op de positie van de beroepsvisseren die in de loop der jaren aanzienlijk is verslechterd, onder andere door terugloop van de aalstand en de verdeling van de visrechten tussen schubvis en aal. Terugloop van de aalstand leek hem een gedateerd onderscheid en overigens buiten de schuld van beroepsbinnenvisserij. Gelet op die slechte bedrijfseconomische situatie is de terechte vraag of niet op die splitsing van visrechten moet worden teruggekomen. De staatssecretaris wil geen nieuwe splitsingen meer, maar hoe lang duurt het dan voordat alle oude visrechten zijn afgelopen?

De heer **Poppe** (SP) merkte op dat er natuurlijk ook onder de beroepsvisseren en de sportvisseren mensen zitten die zich niet aan de regels houden. Hij had begrepen, dat er nogal wat gestroopt wordt op schubvis waar de beroepsbinnenvisserij niet aan mag komen. Zo'n 70% van de schubvis wordt op die manier weggevangen en in de handel gebracht. Controle daarop is, zeker sinds het nachtverbod is opgeheven, moeilijk en controle aan het einde van de lijn, de vishandel en visrestaurants, is er helemaal niet. Als de beroepsbinnenvisserij, die alleen maar een deel van het jaar op paling kan vissen daardoor in financiële problemen komt, en stropers een groot deel van de schubvis binnenhaalt, is dat voor de beroepsvisser uiterst zuur. Is de staatssecretaris bereid om te laten onderzoeken, mogelijk ook in de vishandel en restaurants, bijvoorbeeld door ECD?

Ook de heer Poppe pleitte voor een ontsplitsing, zodat met name in de tijd waarop niet op paling gevestigd wordt de beroepsvisserij op schubvis mag vissen. Daarover moeten natuurlijk goede afspraken worden gemaakt, maar er is kennelijk een markt voor. Bovendien is wellicht te overwegen om in tijden waarin niet gevestigd mag c.q. kan worden de beroepsvisserij andere taken in het kader van het natuurbeheer op en rondom het water te geven.

Mevrouw **Vos** (GroenLinks) vond het onduidelijk hoe het doel wordt uitgewerkt om een bij het ecosysteem passende duurzame visbestand te krijgen die zichzelf duurzaam in stand houdt. Zij waardeerde het positief dat voor staatswateren een visstandbeheersplan voor de

visrechthebbenden verplicht te stellen plan voor visrechthebbenden en dat in de Visserijwet voor de verhuurder de mogelijkheid zal worden opgenomen om die visstandbeheersplannen te eisen. Maar hoe verder het behoud en herstel van vissoorten vorm zal worden gegeven in overleg met de waterbeheerders is nog onduidelijk. Wat is nu volgens de staatssecretaris de oorzaak van de slechte aalstand? Hoe denkt zij dat aan te pakken en hoe past het binnen dit plan?

Inderdaad moet stroperij voortvarender worden aangepakt. Welke acties denkt de staatssecretaris te nemen?

Mevrouw Vos vroeg speciaal aandacht voor het welzijn van vissen. Inderdaad bleek op het symposium van de OVB de behoefte aan meer capaciteit voor onderzoek, voorlichting en controle als het gaat om alle welzijnsaspecten in het kader van de beroeps- en de sportvisserij. Is de staatssecretaris bereid daarvoor middelen beschikbaar te stellen. Met name vroeg mevrouw Vos de aandacht voor de voortdurende discussie over de dodingsmethode van de paling en de meerval, over rallyvissen en misstanden bij wedstrijden.

Uit de laatste brief van de minister dat eerdere plannen voor het bejagen van aalscholvers en het leeghalen nesten internationaal niet gedragen worden. De fractie van GroenLinks is daar blij mee, want daar moet zeer terughoudend mee worden omgegaan. Maar wat denkt de staatssecretaris te kunnen ondernemen om nieuwe broedkolonies te voorkomen? In hoeverre is dat in overeenstemming met Europese richtlijnen op dit punt?

Mevrouw Ardenne-van der Hoeven (CDA) wees op een brief van de minister van Financiën van 12 februari jl., waarin een werkgroep wordt aangekondigd om na te gaan wat de fiscale belemmeringen zijn voor bedrijven die te maken hebben met de herstructurering in de land- en tuinbouw. Waarom kijkt die werkgroep ook niet naar de herstructurering op bedrijfsniveau in de visserij? De economische situatie van de beroepsbinnenvisserij geeft daar alle aanleiding toe.

In de evaluatie is keihard geformuleerd dat de bedrijfsresultaten van de binnenvissers sinds 1970 niet zijn verbeterd ondanks een groter areaal aalvisrechten en ondanks een verhoogde visserij-inspanning. De kosten gaan omhoog, de prijzen blijven gelijk! Het wordt tijd voor een ander beleid en mevrouw Van Ardenne steunde de staatssecretaris in haar voornemen om in de toekomst af te zien van splitsing van schub- en aalvisrechten. Maar wanneer zal dan de meest wenselijke situatie voor de beroepsvisserij? Het kwam haar voor dat nu de lange termijn wordt gekozen, maar er zal juist op de korte termijn het nodige moeten gebeuren, of denkt de staatssecretaris dat er over twee of drie jaren geen sprake van splitsing meer zal zijn?

De kamer voor de binnenvisserij blijft zich bezighouden met vergunningverlening. Het kwam haar voor dat nu meer in de richting van huurovereenkomsten moet worden gegaan. In ieder geval beoordeelt die kamer nu op basis van doelmatigheid, waarover steeds verschil van mening ontstaat dat zelfs tot voor de rechter wordt uitgevochten. Haars inziens zou de interpretatie van doelmatigheid niet aan de kamer voor de binnenvissers mogen worden overgelaten, omdat er nu eenmaal een veelheid interpretaties mogelijk is. Voor die interpretatie is een wettelijk kader nodig.

Het is prima dat de staatssecretaris visserijbeheerscommissies in wil stellen, maar in feite bestaan die al, maar inderdaad ontbreekt dan die wettelijke verankering. Als het gaat om publieke belangen die beheerd worden door publieke partijen moet er een wettelijke verankering zijn. Ook moet worden vastgelegd hoe het met plannen zit, wat de rechten zijn van de beroepsvissers en de sportvissers in die commissie.

De rol van OVB was mevrouw Van Ardenne nog steeds niet duidelijk. Kan de staatssecretaris zo spoedig mogelijk duidelijkheid verschaffen?

Is er al enig zicht op of met laatste wetswijziging het stropen terugloopt? Kan er monitoring komen? Friese binnenvissers deden de suggestie om een verplichte registratie van vangsten van en handel in zoetwatervis in te stellen. Dat is een goede suggestie, maar daar hoort dan wel meer controle en opsporing bij.

De aalscholvers vormen een groeiend probleem voor de binnenvissers. Het aantal groeit nog steeds. Het Europees Parlement heeft vorig jaar vastgesteld dat de aalscholver geen bedreigde vogel meer is, dus zijn er ook beperkende maatregelen mogelijk. Hoeveel aalscholvers zijn er op dit moment? Hoeveel vis eten zij?

De toezegging van minister Van Aartsen om iets aan de aalscholverstand te doen, hing ten nauwste samen met sanering van de IJsselmeervissers. Op dit moment zijn er slechts twee gesaneerd. Hoe gaat dat verder? Er is 6 mln. gereserveerd voor die sanering. Hoe denkt de staatssecretaris dit geld te gebruiken om rechten uit te kopen en aan die 50% reductie te komen waar de desbetreffende producentenorganisatie daar niet in slaagt?

Is de staatssecretaris bereid dit jaar een plan uit te werken en in overleg met de producentenorganisatie de commerciële uitkoop van vangstrechten te bevorderen, teneinde de afspraken over compensatie van de aalscholvers na te komen. Kijkend naar de glasaalstand zou een vangstverbod moeten worden ingesteld.

De heer **Ter Veer** (D66) merkte op dat zijn fractie streeft naar versterking van de positie van de beroepsbinnenvisserij die inderdaad niet rooskleurig is. Zij is het eens met het streven naar het teloor doen gaan van de splitsing van de visrechten. Splitsing op termijn moet niet, maar dat zal een heel lastige zaak worden. Welke mogelijkheden ziet de staatssecretaris om de beroepsbinnenvisserij mede te betrekken bij het beheer van de binnenwateren, waar steeds een grotere natuurfunctie aan de orde zal zijn?

De heer Ter Veer was nog niet toe aan een wettelijke regeling zoals zojuist bepleit, wel streeft zij goed een samenspel na tussen de NVVS en de beroepsbinnenvisserij. Hij was het er zeer mee eens dat het zeer ongewenst is dat mensen elkaar bij de rechter treffen en uiteindelijk daar hun gelijk moeten proberen te halen. Daar zijn er uiteindelijk alleen maar verliezers. Een goed overleg tussen belanghebbenden zou het devies moeten zijn.

De Friese bond van binnenvissers heeft nadrukkelijk aandacht gevraagd voor stroperij. Kennelijk gaat het er in Friesland niet zachtzinnig aan toe. Daarom de vraag aan de staatssecretaris of niet een provinciale bemoeienis in de rede ligt.

De heer Ter Veer suggereerde om de volgende week in het overleg over de Visserijraad te bespreken of de lage aalstand in ieder geval op termijn geen geïmporteerd probleem is omdat op andere plekken in Europa zoveel jonge glasaal wordt weggevangen.

Antwoord van de regering

De **staatssecretaris** deelde mede dat haar voorganger deze evaluatie met name van de gevolgen van de splitsing van visrechten had toegezegd vooral naar aanleiding van de motie van de heer Van der Vlies. Op basis van die evaluatie is het voorliggende beleidsvoornemen opgesteld. Op dit moment zijn de reacties van alle belanghebbenden binnen en die zullen, net als hetgeen in dit overleg naar voren is gekomen, nauwlettend worden betrokken bij het opstellen van voorstellen. Mocht zij het signaal krijgen dat de reactietijd toch te kort is geweest, dan zal zij daar zeker rekening mee houden.

Uit de evaluatie is naar voren gekomen dat de splitsing van de visrechten op zich niet van doorslaggevende betekenis is gebleken voor de kwaliteit

en de samenstelling van de visstand. Vooral de waterkwaliteit en de infrastructuur zijn van veel grotere betekenis voor de kwaliteit en de samenstelling van de visstand. De splitsing heeft wel een negatieve invloed gehad op de ontwikkelingen binnen de beroepsbinnenvisserij die in sommige gebieden voor een groot deel of zelfs helemaal afhankelijk is geworden van de aal, terwijl de aalstand terugloopt. Voor duurzame visserij, beroeps- en sportvisserij, is het alles bij elkaar genomen toch verstandig om met een eenduidig en consequent visstandbeheer te komen, met ook aandacht voor natuur- en waterbeheer, dus het integrale visstandbeheer. Dus een samenhangend beleid voor alle vormen van de beroepsbinnenvisserij en de sportvisserij. Beleidsvoornemens zijn piketpalen, een marsroute. Integraal visstandbeheer hoort in het hele verhaal thuis. De verantwoordelijkheid voor behoud en beheer van de visstand hoort bij de sector zelf te liggen. Dat biedt ook ruimte voor de bedrijfsmatige visserij op schubvis, zonder afbreuk te doen aan de belangen van de sportvisserij, waardoor de economische basis van beroepsbinnenvisserij kan worden verbreed. Uitgangspunt is dus goede visstand, een van de pijlers onder het aquatische ecosysteem.

Het leek de bewindsvrouw essentieel dat de sector zelf, dus de sport- en beroepsbinnenvisserij, alsmede de eigenaren van de wateren, de waterbeheerders en de natuurorganisaties in enig gebied komen tot een visstandbeheersplan. Zij heeft er vertrouwen in dat dit zal gebeuren, mede naar aanleiding van gesprekken met de verschillende instanties. Was het tot voor een paar jaar geleden heel moeizaam om gezamenlijk om de tafel te gaan zitten, die beweging is nu echt gemaakt. Beide organisaties zien ook het belang en de noodzaak van een gezamenlijke aanpak. Als zo'n proces, gedeeltelijk door de overheid gestimuleerd en gefaciliteerd, gaande is, moet dat ook een reële kans krijgen. Mocht over een paar jaar blijken dat het toch niet goed gaat, dan kan altijd worden bekeken of het op een andere manier vorm kan worden gegeven. Zij was bereid om de beroepsbinnenvisserij de komende jaren in het bijzonder te faciliteren, dat wil zeggen met financiële en beroepsmatige ondersteuning. De sportvisserij is een krachtige sector, maar de beroepsbinnenvisserij heeft inderdaad wel een steuntje in de rug nodig, ook om ervoor te zorgen dat de sector als gelijkwaardige partner aan de tafel kan zitten. Zij is bereid het te proberen, maar zij heeft natuurlijk wel grote zorgen. Als het niet lukt, wat dan? Hoe zit het met arbitrage? Wie hakt de knoop door? Dat alles kan wettelijk vastgelegd worden, maar de bewindsvrouw gaf er de voorkeur aan de belanghebbenden in de gelegenheid te stellen dat eerst eens zelf te proberen te regelen. Pas als blijkt dat er problemen zijn, kan gewerkt worden aan een arbitrageregeling. Dat geldt ook voor wettelijke verankering. Voor staatswateren is het vrij simpel, want tweederde van de viswateren zijn staatswateren, dus met de overheid als eigenaar. Daarvoor kan de overheid het dus zelf regelen en kunnen er, ook zonder die wettelijke regeling, visstandbeheerscommissies komen. Voor het restant, dat geen eigendom van de overheid is, zal dat wellicht een stimulans zijn om ook daartoe over te gaan. Dus eerst overlaten aan de sector zelf. Mocht bij een evaluatie over enkele jaren, of zoveel eerder blijken dat een en ander niet goed gaat, kan er altijd een andere weg worden bewandeld om het doel te bereiken.

De bewindsvrouw hechtte eraan duidelijk te maken dat zij niet voorstelt de splitsing van de visrechten op te heffen maar wel zoveel mogelijk het effect ervan, met name om de beroepsbinnenvisserij te compenseren met schubvis. Dat is de inzet en de reden van het voorliggende beleidsvoornemen. Zij blijft nadrukkelijk aanwezig in het proces, maar wel vanaf de zijlijn.

Het overleg met de sector over het beleidsvoornemen binnenvisserij hadden haars inziens de verhoudingen aanzienlijk opgeklaard. Gesprekken vinden plaats en zullen uiteraard worden voortgezet. Nu wordt verder gewerkt aan beleidsbesluit. Vrijwel alle reacties zijn binnen

en, wellicht nog na een gesprek, kan dat besluit voor de zomer klaar zijn. Het wordt de Kamer dan toegestuurd en, voorzover nodig zal dan ook duidelijkheid worden verschaft over de positionering van de partijen in de visstandbeheerscommissie. Over een halfjaar vervallen twee huurovereenkomsten en, zoals gezegd, er zijn nu al dergelijke commissies. Er wordt hard aan gewerkt om er meer te krijgen. Dat wordt door de overheid gefaciliteerd en daar hoeft men dus niet op te wachten tot nieuwe huurovereenkomsten.

Zij herhaalde dat splitsing van visrechten niet meer in deze tijd past, sterker nog, is slecht voor de beroepsbinnenvisserij. Tegelijkertijd is het streven gericht op duurzame visserij en integraal visstandbeheer. Als die lijn wordt ingezet en er knellende problemen ontstaan, bijvoorbeeld dat geen huurovereenkomst meer kan worden gesloten omdat het niet voldoet aan hetgeen straks in het beleidsbesluit wordt opgenomen, dan zal er maatwerk moeten worden geleverd. Mocht het zo zijn, dat bijvoorbeeld de sportvisserij niet wil meewerken, dan kan de overheid als eigenaar van het water een vrij drastische beslissing nemen door het alleen aan beroepsbinnenvisserij toe te wijzen. Het is dus wel degelijk mogelijk om er enige druk op te zetten, maar vooralsnog wilde zij de beroepsvisserij en sportvisserij de kans bieden het zelf te doen. De bewindsvrouw wilde de suggestie van de heer Van der Vlies om bepaalde fasen zeer strak te dateren nog even op zich laten inwerken. Overeenkomsten duren weliswaar zes jaar, maar als die net zijn gesloten, lopen ze pas over zes jaar af. Dat duurt inderdaad wel erg lang, maar in de tussentijd wordt natuurlijk volop gewerkt aan het totstandkomen van die visstandbeheerscommissies.

Naar haar mening hoefde de Kamer op korte termijn geen nieuwe initiatieven terzake van het IJsselmeer te verwachten. De huidige lijn is meer verantwoordelijkheid voor het bedrijfsleven met als inzet reductie. Er wordt met de producentenorganisatie overleg gevoerd. Het beschikbare budget blijft gereserveerd, maar de bewindsvrouw erkende dat er wellicht wat harder aan de sector getrokken moet worden. Het aantal vrijkomende visrechten is zeer beperkt. Daarom is ervoor gekozen om op basis van bestaande rechten ruimte te verschaffen voor die economische benutting.

Formeel is de kamer voor de binnenvisserij niet ingesteld voor de beoordeling van de economische benutting. Op zich is het wel duidelijk als de Staat verhuurder is, maar de staatssecretaris gaf toe dat het wellicht verstandig is nog even te kijken naar de beste invulling van dat begrip. Daarbij zal dan ook worden gekeken naar de invulling van het begrip doelmatigheid.

Op internationaal niveau is het inderdaad moeilijk om overeenstemming te krijgen over eventueel ingrijpen in het aalscholverbestand. Op nationaal niveau is het streven om broedgebieden niet uit te breiden door het verder voorkomen van extra nestelmogelijkheden en dat lijkt nog steeds redelijk te lukken. Aangezien het meestal gebieden zijn die vallen onder de vogelrichtlijn die het rapen van eieren verbiedt, is dat geen alternatief. De populatie is in ieder geval licht afgenomen. Er zijn exacte cijfers beschikbaar, zoals het rapport van IKC Natuurbeheer dat zij de Kamer zal toezenden. De commissaris van de koningin is het bevoegd gezag voor uitvoering van de Vogelwet. Alleen bij belangrijke schade, als geen andere oplossingen voorhanden zijn en als het gecontroleerd gebeurt, mogen de creatieve oplossingen zoals voorgesteld, dus schieten en eieren rapen. De commissarissen van de koningin hadden de vorige minister van LNV al duidelijk voorgehouden dat zij daar geen toestemming voor zouden geven. Dus zal het op een andere manier moeten.

De oorzaken van de terugloop van de aalstand zijn heel moeilijk aan te geven. Onderzoekers geven verschillende redenen aan: de infrastructuur, de waterkwaliteit, het verlies van de habitat, eventueel visserij. Het is kortom een samenstel van oorzaken waar in internationaal verband naar

moet worden gekeken. In Brussel is daarom de vraag neergelegd om daar in internationaal verband naar te kijken.

Wat betreft de suggestie om de beroepsbinnenvisserij andere taken te geven in het kader van het waterbeheer merkte de staatssecretaris nog op dat bedrijven in feite zelf moeten zoeken naar mogelijkheden. Het LEI is gevraagd een onderzoek naar alternatieve activiteiten in te stellen.

In het beleidsvoornemen is het voornemen van een plan van aanpak tegen stroperij opgenomen. Het ligt in ieder geval in het voornemen om meer dan nu te kijken naar de samenhang in het huidige wettelijke instrumentarium en onderlinge samenwerking van opsporingsorganisaties en sectororganisaties, waardoor de opsporing van illegale handel in vis langs administratieve weg beter aangepakt kan worden. Volgens de bewindsvrouw was de visserij betrokken bij de fiscale werkgroep die het ministerie van Financiën heeft aangekondigd. Is dat niet het geval, dan zal zij dat zeker aankaarten.

De kwestie van de OVB is nog niet helemaal uitgekristalliseerd. In de brief van 23 december 1997 over ZBO's heeft minister Van Aartsen de Kamer het voorlopige besluit voorgelegd om te komen tot omvorming van de OVB tot een stichting OVB ter uitvoering van de publieke taken op het gebied van de binnenvisserij. Sinds die tijd is een werkgroep bezig met een nadere verkenning van de financiële, personele en juridische consequenties daarvan. Als dat rapport gereed is, zal de bewindsvrouw een definitief standpunt innemen en aan de Kamer voorleggen.

Gelet op de tijd zegde zij ten slotte toe de resterende vragen zo snel mogelijk schriftelijk te zullen beantwoorden.

De voorzitter van de commissie,
Ter Veer

De griffier van de commissie,
Van Overbeeke